

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 APRIL 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	491
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	494
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden . .	500
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	501
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	502
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	504
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	506
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	506
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	508
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	509
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	510
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	523
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	523
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	524

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 45
van 25 februari 1985
van de heer J. GABRIELS

Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie: „Werkgroep Grindproblemen ” — Rapport

Sedert 1983 is op het niveau van uw kabinet, meer bepaald de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie, een werkgroep „ Grindproblemen ” geformeerd die u in november een eerste rapport, bevattende een analyse en adviesverlening met betrekking tot de Maaslandse grinderijen, overhandigde.

Is het mogelijk dat U me resultaten van dit rapport uitvoerig meedeelt? Kunnen de diverse deelrapporten aan mij overgemaakt worden?

Kan de Minister mij per bedrijf opgave doen van de werknemers ressorterende onder de Belgische RSZ?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde werkgroep heeft geen officieel statuut en bestaat uitsluitend uit ambtenaren van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap. De door ambtenaren verstrekte adviezen zijn van interne aard en worden niet gepubliceerd zolang ze niet door een beleidsbeslissing zijn bevestigd.

Wat de werkgelegenheid in de grindsector van het Maasland betreft, beschik ik slechts over de gegevens opgenomen in het antwoord op de vraag van de heer F. Geyselings, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 22 januari 1985, bladzijde 263.

Vraag nr. 46
van 27 februari 1985
van de heer C. MOORS

Provincie Limburg — Arbeidsplaatsen in de tertiaire sector

De geografische deconcentratie moet het bestuur dichter brengen bij de burgers en voldoening geven aan de plaatselijke eisen zonder de administratieve eenheid in gevaar te brengen.

Ze biedt ook voordelen voor de kwaliteit van het leven, door de beperking van het pendelen. Externe deconcentratie zou voorzien in de behoeften van de provincie Limburg aan arbeidsplaatsen in de tertiaire sector.

Kan u mij voor de provincie Limburg de lijst meedelen van de gemeenten waar buitendiensten van de besturen en parastatale instellingen waarvoor u verantwoordelijk is, gevestigd zijn?

Hoeveel personeelsleden van die diensten werken nu in elk van de vermelde gemeenten?

Welke maatregelen treft u om de deconcentratie van uw departement te bespoedigen?

Antwoord

In antwoord op de vraag nummer 46 van 27 februari 1985 moge ik het geachte lid hierna vooreerst de lijst laten geworden van de administraties en diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die gevestigd zijn in Limburg:

Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu :

A. Bestuur voor Ruimtelijke Ordening

Provincie Limburg :
 Helbeekplein 9, 3500 Hasselt
 Tel. 011/22 39 61

— Aantal personeelsleden tewerkgesteld op de buitendienst : 56

B. Bestuur voor Landinrichting

1. Dienst Landbouw

Provincie Limburg :
 TT Wijk, Torenp plein 6, Bus 5, 3500 Hasselt
 Tel.: 011/22 95 19

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 3

2. Dienst Groenbeheer

Provincie Limburg :
 TT Wijk, Torenp plein 6, Bus 5, 3500 Hasselt
 Tel.: 011/22 93 83

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 1

3. Inspecties en Houtvesterijen

— Inspectie Hasselt :

TT Wijk, Torenp plein 6, Bus 5, 3500 Hasselt
 Tel.: 011/22 93 83

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 2

— Houtvesterij Hasselt :

TT Wijk, Torenp plein 6, Bus 5, 3500 Hasselt
 Tel.: 011/22 12 41

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 22

— Houtvesterij Bree:

Meeuwkerkezel 93, 3690 Bree
 Tel.: 011/46 21 21

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 16

— Houtvesterij Hechtel :

Kamperbaan 149, 3568 Hechtel-Eksel
 Tel.: 011/73 41 50

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 17

Totaal aantal personeelsleden bestuur landinrichting Limburg: 6 1

C. Bestuur voor Leefmilieu

Provincie Limburg :
Helbeekplein 9, 3de verdieping, 3500 Hasselt
Tel.: 011/22 39 61

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 6

D. Bestuur voor Monumenten en Landschappen

Provincie Limburg :
Minderbroederstraat 6, 3800 Sint-Truiden
Tel. : 011/68 45 40

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 6

E. Coördinatie Provinciale Diensten

Van Helbeekplein 9, 3500 Hasselt
Cfr. Bestuur ruimtelijke ordening

Administratie voor Economie en Werkgelegenheid

A. Natuurlijke Rijkdommen en Energie

— R. De Keyser, Ingenieur,
Demerstraat 81, 3500 Hasselt
Tel.: 011/22 11 21

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 8

B. Migratie

— M. Apers, Adjunct-adviseur,
Thonissenlaan 33, 3500 Hasselt
Tel. : 011/22 64 32

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 5

Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Jeugdbeschermingscomites

Hasselt, Walputstraat 3, 3500 Hasselt
Tel.: 011/22 18 91

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 7

Tongeren, Residentie Kapitan, Achttiende Oostwal
37, Bus 9, 3700 Tongeren
Tel. : 012/23 36 26

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 5

Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming

Bestuur voor Onderwijszaken

Dienst Studietoelagen

Provincie Limburg :
Dr. Willemsstraat 23, 3500 Hasselt
Tel.: 011/22 11 34

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 4

Bestuur voor Sociaal-cultureel Werk

Dienst Volksontwikkelingswerk

Cultureel Centrum „Landscommanderij Alden Biesen”
Kasteelstraat 6, 3752 Rijkhoven (Bilzen)
Tel.: 011/41 10 49

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 13

Cultureel Centrum „Het Veltmanshuis”
Kwinten 36, 3790 St- Martens-Voeren
Tel. : 041/76 65 59

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 2

Administratie voor Sport en Openlucht recreatie

A. Provinciale Inspectiediensten LOS

Limburg :
p/a BSC Hasselt
Gouverneur Verwilghensingel, 3500 Hasselt
Tel.: 011/22 21 02

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 4

B. Sportcentra

— Genk 3600, Kattevennen 15
Tel. : 011/35 68 06

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 19

— Hasselt 3500, Gouverneur Verwilghensingel
Tel. : 011/22 54 43

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 25

Administratie voor Gezondheidszorg

A. Gezondheidszorg Buitendienst Limburg

Gouverneur Verwilghensingel, 3500 Hasselt

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 9

B. Openbaar Psychiatrisch Centrum Rekem

Daelwezeth, Daelbroekstraat 10, 3620 Rekem

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 3 17

Algemene Technische Diensten :

Buitendienst Hasselt,
Torenplein 6, TT Wijk
Tel. : 011/22 54 78

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 6

Buitendienst St.-Truiden :
Minderbroederstraat 6

— Aantal tewerkgestelde personeelsleden : 4

Wat betreft de openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest en die in de toepassingsfeer vallen van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, deel ik het geachte lid mede dat geen diensten van die instellingen in Limburg zijn gevestigd.

Ter informatie moge ik het geachte lid nog meedelen dat bij de GOM-Limburg, 23 personen zijn tewerkgesteld.

Wat zijn laatste deelvraag betreft verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de vraag nr. 16 van 22 november 1984 van de heer Cardoen, lid van de Vlaamse Raad.

In dat antwoord, dat werd bekend gemaakt in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nr. 6 van 8 januari 1985, heb ik erop gewezen dat de Vlaamse Executieve van oordeel is dat het absoluut noodzakelijk is alle bestaande buitendiensten, die op dit ogenblik op al te veel plaatsen ver-

spread zijn, op een meer functionele wijze te hergroeperen in „Huizen van de Vlaamse Gemeenschap”.

Zoals Brussel bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 7 september 1983 werd aangeduid als vestigingsplaats van de hoofdbesturen van de verschillende administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, is het in principe aangewezen de buitendiensten in de verschillende provincies te vestigen.

In dat verband heb ik, ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve opdracht gegeven tot het opzetten van een grondige studie van de globale huisvestingsproblematiek in de verschillende buitendiensten.

Ik hoop een eerste rapport daaromtrent eerlang ter beraadslaging aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.

Vraag nr. 47
van 27 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen — Personeel

Graag bekam ik van de Minister volgende inlichtingen betreffende de „Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen”.

1. Een lijst van de personeelsleden in dienst op 1 januari 1985 met vermelding van hun diploma.
2. Welke kwalificaties of diploma's worden vereist om in deze Rijksdienst te werken?
3. Welke is de preciese bevoegdheid van de leden van de Rijksdienst in het behandelen van restauratiekosten?
4. Welk is het statuut van het personeel werkzaam in deze Rijksdienst ?

Antwoord

- 1., 2. en 4. De lijst van de personeelsleden van de voormalige Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen, thans „Bestuur voor Monumenten en Landschappen” deel uitmakend van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, wordt rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.
3. De monumenten- en landschapszorg is overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 tot vaststelling van de bevoegdheden van de Gemeenschapsministers, toegewezen aan de Gemeenschapsminister van Cultuur. Wat het restauratiebeleid betreft, dient het Bestuur voor Monumenten en Landschappen de bevoegde minister van advies met betrekking tot het vaststellen van de noden, het vastleggen van de doelstellingen en prioriteiten. De Algemene Technische Diensten daarentegen staan in voor de administratieve en technische bepalingen van de restauratiedossiers, het **nazicht** van de aanbestedingen en de technische controle der werken.

Vraag nr. 52
van 18 maart 1985
van de heer J. GABRIELS

EFRO-steun aan ontwikkelingszones — Aanwending en gemeentelijk overleg ter zake

Op 21 juli 1985 moet de Belgische Regering aan de EEG mededelen welke ontwikkelingszones er in België blijven bestaan, die een beroep kunnen doen op de fondsen uit het EFRO.

De provincie Limburg, het arrondissement Turnhout, een aantal gemeenten in het arrondissement Leuven en de zone Westhoek en Midden gebied Oost-Vlaanderen; het aanwijzen van deze zones heeft bij de vorige raadpleging ongeveer 10 jaar geduurd en heeft als resultaat opgeleverd dat bijna volledig Wallonië als ontwikkelingszone werd weerhouden.

Graag had ik van de Minister vernomen.

- a. Welke officiële onderhandelingen werden tot op heden reeds gevoerd met de EEG over het aanwijzen van de ontwikkelingszones, die in aanmerking komen voor EFRO-steun?
- b. Op welke termijn zal een definitief besluit genomen worden over het aanwijzen van deze ontwikkelingszones!
Worden daarbij de Waalse en Vlaamse Regering geraadpleegd c.q. zullen de Vlaamse en Waalse Regering ter zake de nodige adviezen verstrekken?
- c. Ligt het in de bedoeling om de bestaande ontwikkelingszones te handhaven of denkt men deze te verkleinen c.q. te vergroten?
- d. Welke stappen denkt de Minister te ondernemen om met name de gemeentebesturen, die in de ontwikkelingszones liggen, te sensibiliseren voor deze bijstand uit het EFRO?

Antwoord

De vaststelling van de ontwikkelingszones in het Vlaamse Gewest gebeurt door de Vlaamse Executieve, die daarbij evenwel rekening dient te houden met de bindende beschikkingen van de Europese Commissie.

Gelet op de vervaldatum van 21 juni 1985 heb ik de GOM's verzocht mij de nodige sociaal economische gegevens over te maken die het behoud of de uitbreiding van ontwikkelingszones in hun ambtsgebied konden verantwoorden.

De Vlaamse Executieve besliste op 27 maart, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en economische decentralisatie de Gewestelijke Economische Raad van Vlaanderen voor 18 april e.k. om advies te verzoeken op basis van de memoranda die door de GOM's werden opgesteld.

Op basis van dit advies zal de Vlaamse Executieve een standpunt innemen en dit ter kennis brengen van de Europese Commissie.

Vraag nr. 54
van 19 maart 1985
van de heer E. DESUTTER

„Flanders House” te New York — Vlaamse aanwezigheid

Naar ik verneem wordt op dinsdag 26 maart het eerste Vlaams huis in het buitenland geopend. „Flanders House” zou gelegen zijn op 5th Avenue te New York.

Zal de toeristische sector en met name het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme in oprichting, aldaar ook gevestigd worden?

Antwoord

„Flanders House” te New York is geopend op het initiatief van het Vlaams Economisch Verbond. Het is gevestigd 295, Fifth Avenue (30th-31st street), 15e verdieping.

De Executieve zal tot het succes van het initiatief bijdragen. De vorm en de draagwijdte van die betrokkenheid zullen eerlang worden bepaald.

Vraag nr. 55
van 22 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie — Steunverlening Vlaamse bedrijven in 1984

Het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie verleent steun aan bedrijven. Met mijn brief van 3 december 1984 vroeg ik of mij kon medegedeeld worden hoe groot de jaarlijkse steunverlening bedroeg van een aantal bedrijven in het kader van de economische wetgeving. Hierop werd geantwoord dat geen individuele gegevens inzake de steunverlening konden medegedeeld worden.

Kan de Minister mij meedelen?

1. Waarom deze gegevens niet worden bekend gemaakt?
2. Hoe groot de steunverlening aan Vlaamse bedrijven in 1984 werkelijk bedroeg? Hoeveel bedrijven hierbij betrokken waren en/of bij deze steunverlening ook gelden (eventueel) vervat zitten om milieubinder te beperken?

Antwoord

Gelet op de confidentialiteit kunnen geen individuele gegevens worden verstrekt in verband met de steunverleningen aan bedrijfsinvesteringen in het kader van de wetten op de economische expansie (wet van 17 juli 1959, wet van 30 december 1970, wet van 4 augustus 1978).

In 1984 werd in toepassing van deze wetten een globale steun vastgelegd ten bedrage van

14.736.000.000 F. Hierbij waren 11.984 bedrijven betrokken, waaronder 11.262 kleine en middelgrote ondernemingen.

Bij de ingediende en aanvaarde programma's waren heel wat investeringen vervat in het kader van de strijd tegen de milieuhinder. Aangezien deze investeringen doorgaans deel uitmaken van een globaal investeringspakket is het onmogelijk hieromtrent aparte resultaten te verstrekken.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 82
van 8 januari 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Culturele samenwerking op Europees plan — Intensivering

Ik stel vast dat einde november 1984 de Ministers van Cultuur van de Europese Gemeenschap uitvoering van gedachten hebben gewisseld over de intensivering van de culturele samenwerking op Europees plan.

Mag ik de Minister in dit verband verzoeken een eerste stap te plaatsen, en aandringen:

- dat hij zou instaan voor het verzamelen van de nodige informatie, betreffende de culturele samenwerking in Beneluxverband, zodat, na zeven jaar nog eens een Beneluxverslag zou kunnen opgemaakt worden, ter attentie van de Interparlementaire Beneluxraad, hetgeen een zinvolle aanzet is voor culturele toenadering op Europees plan en een gewaardeerd hernemen zou zijn van hetgeen in Beneluxverband gedurende twintig jaar is gebeurd;
- dat hij zijn collega van de Franstalige Gemeenschap zou verzoeken hetzelfde te doen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat door de Vlaamse Gemeenschap geen activiteiten georganiseerd werden in het kader van de culturele samenwerking in Beneluxverband.

Het is best mogelijk dat privé-organisaties enkele activiteiten georganiseerd hebben, maar daarvan werden mijn diensten niet in kennis gebracht.

Ik vestig er bovendien de aandacht op dat enkele tijd geleden wel Beneluxverslagen opgemaakt werden t.a.v. Interparlementaire Beneluxraad; maar deze verslagen bevatten activiteiten van bilaterale aard: nl. Vlaanderen met Nederland en Vlaanderen met Luxemburg, en eveneens van Nederland en Luxemburg.

Dit kan men echter niet als trilateraal Beneluxverslag betitelen in de strikte zin.

Vraag nr. 131
van 20 februari 1985
van de heer J. DE MOL

BRT- uitzending door Derden — Naleving deontologie

Op dinsdag 29 januari, om 2 1.35 uur, was er op BRT-1 een uitzending door derden, verzorgd door Librado, de Liberale Radio en TV-omroep. De uitzending bestond uit een zogezegd rechtstreekse confrontatie tussen kijkers die telefonisch vragen stelden en de voorzitter van de PVV. Uit een dossier dat één dag later bij het radio- en televisieweekblad *Humo* „binnen-waai” blijkt overduidelijk dat de zogenaamde rechtstreekse telefonische vragen van Librado nep zijn; alles werd haarfijn uitgekend en de vragen werden niet door de kijkers maar door de Librado-ploeg zelf geformuleerd. *Humo* drukte als bewijs de vooraf klaargemaakte continuity-sheets, vragen inclusief, van de betreffende uitzending af. De zogenaamde kijkersvragen lagen dus al dagen op voorhand vast en waren in tijdsduur tot op de seconde geprogrammeerd.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het voor een BRT-medewerker toegelaten via de beeldbuis het halve land verkeerend voor te lichten?
2. Is het voor een BRT-medewerker-presentator deontologisch aanvaardbaar vanuit de interviewstoel deze komedie keihard mee te spelen?
3. Welke middelen kunnen binnen de BRT aangewend worden om te verhinderen dat een politicus van het medium misbruik maakt om honderdduizenden argeloze kijkers met volstrekt ontoelaatbare praktijken zijn propaganda op te dringen?
4. Is het voor de BRT deontologisch toegelaten de vele kijkers die echt telefoneerden zondermeer voor de gek te houden?
5. Kan de bewuste omroep er toe verplicht worden een rechtzetting uit te zenden, waarin de kijkers duidelijk gemaakt wordt hoe de waarheid in hogervermeld programma geweld werd aangedaan?
6. Welke maatregelen overweegt de tuchtraad die Derden „controleert”?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Het Libradoprogramma van 29 januari 1985 was een uitzending door Derden. De erkende verenigingen en stichtingen zijn vrij om vorm en inhoud van hun programma's te bepalen. Volgens artikel 30, § 2 van het omroepdecreet van 28 december 1979 moet de Raad van Beheer van de BRT er enkel over waken dat de uitzendingen door Derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op radio en televisie van toepassing zijn, met name artikel 23, § 2 dat verbiedt programma's uit te zenden die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden of die een

belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde Staat.

Alle andere aspecten, inbegrepen de deontologische, zijn de zaak van de erkende verenigingen en stichtingen.

2. De uitzendingen door Derden worden gerealiseerd met het eigen personeel van de betrokken organisatie. De BRT verschaft enkel de technische faciliteiten.

De presentator van het Libradoprogramma was een medewerker van deze organisatie. Wel is het juist dat deze man ook een **gelegenheidsmedewerker** is van de BRT-radio. Dit is echter toegelaten krachtens de overeenkomst die in 1983 werd gesloten tussen de BRT en de Derden.

Deze overeenkomst verbiedt dat personen die drager zijn van een BRT-televisie-programma ook zouden optreden in een televisie-uitzending door Derden, maar belet niet dat de **gelegenheidsmedewerkers** aan BRT-radioprogramma's ook meewerken aan televisie-uitzendingen door Derden. De overeenkomst is ingegeven door de bezorgdheid om bij het publiek de verwarring tussen de BRT en de Derden zoveel mogelijk te vermijden, maar houdt anderzijds rekening met de persoonlijke vrijheid, die in België een algemeen erkend rechtsprincipe is.

3. Over de vraag of de wetgeving op het recht van antwoord ook van toepassing is op de uitzendingen door Derden, kan men redetwisten. In elk geval kan in deze kwestie geen gebruik meer worden gemaakt van het recht op antwoord aangezien de daartoe voorgeschreven wettelijke termijn van 30 dagen verstreken is.
4. Er bestaat geen „tuchtraad die de Derden controleert”. Er is enkel de Gastprogrammaraad, bestaande uit de afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen, die zorgt voor de praktische coördinatie tussen de verenigingen en stichtingen en die de Raad van Beheer adviseert over de problemen in verband met de opdracht van deze verenigingen en stichtingen.

Aansluitend wens ik te stellen dat de vraagsteller er kennelijk van uitgaat dat de door een Vlaams weekblad verspreide informatie over deze aangelegenheid, volledig juist is. Ik wil hem toch ook verwijzen naar het recht van antwoord van de vzw Librado, dat in bedoeld weekblad de volgende week is verschenen.

Vraag nr. 136
van 22 februari 1985
van de heer J. ANSOMS

BRT — Post-synchronisatie van films en feuilletons

Reeds geruime tijd doet de BRT lovenswaardige inspanningen ten dienste van de gehoorgestoorden, in de vorm van „teletekst” en het journaal voor gehoorgestoorden.

Nu is er echter een andere categorie van gehandicapten, nl. de sociaal gehandicapten in de vorm van de analfabeten. Waarom maakt de BRT geen gebruik van de mogelijkheid om films en feuilletons in het

Nederlands na te synchroniseren, zoals de RTBF dat doet met de regelmaat van een klok?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

„Nasynchroniseren of ondertitelen” is een probleem dat bij de omroepen in de filmwereld sedert jaren ter discussie staat.

Vooraleer de argumenten vóór en tegen op een rij te zetten, mag erop gewezen worden dat er in de landen die traditioneel veel nasynchroniseren (b.v. Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië) een duidelijke tendens bestaat om dit minder dan vroeger te doen, vooral bij „betere” speelfilms. Overigens valt het op dat vooral die landen nasynchroniseren die zelf veel eigen films en feuilletons produceren: grote taalgemeenschappen dus. De kleinere landen, die minder eigen produktie hebben en traditioneel meer open staan voor andere talen en culturen, respecteren steeds de originele taal. RTBF koopt de bestaande nagesynchroniseerde versies uit Frankrijk.

Voor- en nadelen van nasynchroniseren en ondertitelen zijn o.m. :

1. Nasynchroniseren is voordelig voor bepaalde categorieën kijkers : analfabeten, mensen met leesmoelijkheden, en jonge kinderen : een klein percentage dus van de volwassen kijkers, enerzijds, maar de totaliteit van de jongste kijkers, anderzijds.

Er kan dus geen twijfel over bestaan dat in het buitenland aangekochte kinderprogramma's zoveel mogelijk nagesynchroniseerd moeten worden. Dat gebeurt ook meer en meer bij de BRT: een aantal programma's worden door de BRT zelf nagesynchroniseerd (bijv. de lange animatiefilm „De Kabouters” en veel kortere tekenfilms die zich specifiek tot kleuters richten); andere zijn in Nederland bewerkt (de Smurfen, de Freggels). De enige hinderpaal om dit nog méér te doen is de veel hogere kostprijs (hooggespecialiseerde medewerkers).

2. Nasynchroniseren heeft ook aparte nadelen:

- van vele films gaat heel wat van de oorspronkelijke, authentieke waarde verloren door nasynchronisatie ;
- nasynchroniseren is duur. Het kost veel tijd, er zijn gespecialiseerde studio's voor nodig, het vraagt een geroutineerde ploeg mensen die daar hun beroep van kunnen maken, tenminste als men „lipsynchrone dubbing” wil bereiken ;
- **nasynchroniseren** is nooit perfect. De **mondstanden kloppen** nooit helemaal, wat de verstaanbaarheid kan hinderen en wat zelfs storend kan zijn;
- door nasynchroniseren helpt men wellicht de analfabeten, maar hoeveel kijkers zijn er niet die via de ondertiteling van vreemde programma's een elementaire kennis kunnen bijschaven? Wanneer dan toch programma's **nagesyn-**

chroniseerd worden, dan valt deze „oplossing” weer nadelig uit voor de doven en slechthorenden.

Het is zeer de vraag of de Vlaamse kijkers in het Nederlands nagesynchroniseerde (grote) speelfilms erg zouden appreciëren : John Wayne die de Indianen in Arizona in het Nederlands toespreekt.. .

Eén van de grootste bezwaren tegen nasynchronisatie is evenwel de kostprijs: het procédé is vele malen duurder dan ondertitelen. In het licht van zijn financiële situatie en van de noodzakelijk geachte bezuinigingen, kan de BRT er gewoon niet aan denken.

Vraag nr. 139

van 22 februari 1985

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Nederlandse Taalunie — Stopzetting diverse publikaties

Zoals „De Standaard” van 20 februari 1985 opmerkt heeft de Gemeenschapsminister van Cultuur niet geantwoord op mijn vragen betreffende de Taalunie, toen dit onderwerp aan de orde was in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad.

Mag ik derhalve via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen :

1. of het juist is dat er in 1985 een einde komt aan de publikatie van Literair Akkoord, Dramatisch Akkoord en Kritisch Akkoord, publikaties die in opdracht van de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren werden uitgegeven;
2. of dit een gevolg is van een beslissing van het Comité van Ministers van de Taalunie, en zo ja, of alle Vlaamse leden van dit Comité het eens waren met deze beslissing?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De publikatie van Literair, Kritisch en Dramatisch Akkoord, uitgegeven in opdracht van de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren wordt in 1985 gewoon verder gezet zoals in het verleden. De dossiers worden behandeld door het Nederlands Ministerie van WVC en het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Tijdens de bijeenkomst van het Comité van Ministers van 6 december 1984 is besloten dat de Nederlandse Taalunie vanaf 1 januari 1986 deze bevoegdheid zal overnemen.

Deze overheveling van bevoegdheid dient gepaard te gaan met de overheveling van financiële middelen die voor deze uitgaven tot nu toe op de respectieve begrotingen waren ingeschreven.

2. Over een eventueel stopzetten van deze uitgaven heeft het Comité van Ministers geen beslissing genomen.

Vraag nr. 141
van 22 februari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Nederlandse Taalunie — Vooruitzichten voor de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren

Zoals de pers heeft opgemerkt heeft de Gemeenschapsminister tijdens de bespreking van het internationaal cultureel beleid in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad niet geantwoord op mijn vragen betreffende de Taalunie.

Mag ik daarom langs deze weg een antwoord krijgen op mijn vragen betreffende de vooruitzichten voor de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren.

1. Is het juist dat het krediet voor de Algemene Conferentie werd gehalveerd?
2. Is het juist dat hierdoor de leden van de werkgroepen, benoemd in uitvoering van het Taalunie-verdrag, geen vergoeding voor hun prestaties kunnen krijgen?
3. Is het juist dat auteurs die van de pen moeten leven het ingevolge deze beslissing laten afweten?
4. Hebben alle Vlaamse leden van het Comité van Ministers ingestemd met deze beslissing?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Zoals door mij meegedeeld tijdens de bespreking van de begroting van Cultuur in de Vlaamse Raad, in antwoord op een tussenkomst van het geachte lid, werden de kredieten voor de Algemene Conferentie voor de Nederlandse Taal en Letteren door het Comité van Ministers op 6.6.1984 vastgesteld op 500.000 F.
2. Aan de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren, die krachtens artikel 4 van zijn statuten, de Algemene Conferentie van de Nederlandse Taal en Letteren dient te organiseren, is vanwege het Algemeen Secretariaat op 14 december 1984 gevraagd een begroting voor de Algemene Conferentie van de Nederlandse Taal en Letteren 1985 in te dienen. Tot op heden heeft de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren nog geen begroting bij de Algemeen Secretaris ingediend. Overigens zijn er, voor zover mij bekend, nog aan geen enkele werkgroep opdrachten met betrekking tot de voorbereiding van de Algemene Conferentie van de Nederlandse Taal en Letteren 1985 verstrekt. Deze voorbereiding gebeurt immers door de Commissie Conferentie van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren.
3. Dit feit is mij niet bekend.
4. De beslissing met betrekking tot de begroting 1985 van de Algemene Conferentie van de Nederlandse Taal en Letteren werd unaniem door het Comité van Ministers genomen.

Vraag nr. 143
van 27 februari 1985
van de heer J. DE MOL

BRT-publikaties — Reclame en opbrengst

Op de BRT en ook buiten het instituut wordt regelmatig reclame gemaakt voor publikaties van BRT-medewerkers in het kader van de programma's waaraan zij meewerken. De BRT heeft het exploitatierecht op de prestaties van vaste personeelsleden, terwijl met losse medewerkers een overeenkomst gesloten wordt over de exploitatierechten.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Delen zowel vaste als tijdelijke medewerkers persoonlijk in de winst van de publikaties die in het kader van de BRT-programma's gemaakt worden? Welke manier van winstverdeling wordt gehanteerd?
2. Wordt op de BRT ook reclame gevoerd voor publikaties waarvoor de BRT zelf geen exploitatie- of reproductierechten bezit? Indien dit zo is, vallen de kosten voor deze promotiespots dan integraal ten laste van de BRT?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Vaste personeelsleden en contractueel personeel, tewerkgesteld op basis van een contract van onbepaalde duur of op jaarbasis, delen in principe nooit mee in de verkoopsresultaten van de publikaties. Hierop wordt slechts een uitzondering gemaakt wanneer die personen een publikatie verzorgen die niet tot hun eigenlijke opdracht behoorde.

Losse medewerkers, die contractueel alle exploitatierechten aan de BRT hebben afgestaan, delen evenmin mee in de verkoopsresultaten. Losse medewerkers, die hun publikatierechten niet aan de BRT hebben afgestaan daarentegen wel.
2. Voor publikaties waarop de BRT exploitatierechten/reproductierechten, bezit, bestaat naast de mogelijkheid tot uitgave in eigen beheer, ook de mogelijkheid dat uitgaven verzorgd worden door derden. Met deze laatste wordt daartoe een licentie-overeenkomst gesloten. De gewoonte bestaat dat na de uitzending van het programma, waarop de publikatie geënt is, vermeld wordt dat op basis van het programma een boek werd uitgegeven dat in de boekhandel verkrijgbaar is. Spots worden uitsluitend aangemaakt voor uitzendingen die in eigen beheer geschieden.

Andere dan de hiervoor vermelde publikaties worden in de uitzendingen vermeld wanneer dit omwille van de actualiteit of omwille van het onderwerp verantwoord is.

Vraag nr. 147
van 6 maart 1985
van de heer D. VERVAET

Tweetalig tijdschrift „Office du Tourisme à Bruxelles” — Taalgebruik

De VZW Office du Tourisme à Bruxelles (OTB) heeft met het nulnummer van „OTB Information Services” veel kwaad bloed gezet bij de Brusselse Vlamingen. Dit tijdschrift, dat vanaf maart driemaandelijks zal verschijnen, is perfect tweetalig opgesteld in het Frans en het Engels.

OTB negeert ook op vele andere manieren de Vlamingen.

- Enkele weken geleden werd een vouwblad uitgegeven waarin Brabant enkel beneden de taalgrens werd gesitueerd.
- In een Franstalige Brusselse krant heeft OTB een advertentie geplaatst voor nieuwe aanwervingen. De Franstalige kandidaten moeten enkel een humanioradiploma van een Franstalige school hebben, terwijl bij de Nederlandstalige hostessen ook een diploma van toerisme- of onthaalopleiding is vereist.
- De lonen van de Franstaligen zijn geïndexeerd terwijl aan Nederlandstalige kant een loonstop van kracht blijft.

Wil de geachte Minister zijn hoge invloed aanwenden om deze verdwaasde instelling tegenover ons volk te ontzenuwen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De VZW Office du Tourisme de la Communauté française à Bruxelles (OTB) werd opgericht met de financiële steun van de Executieve van de Franse Gemeenschap.

Deze vereniging valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de aangestelde Raad van Bestuur en van de Executieve van de Franse Gemeenschap door het toekennen van een jaarlijkse subsidie.

De verspreiding van een driemaandelijks tijdschrift evenals van een vouwblad over Brussel en Franstalig Brabant geschiedde zonder inspraak van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Dit vouwblad werd wel medegefinancierd door de Franstalige Provinciale Federatie.

De aanwerving van hostessen is georganiseerd door de VZW OTB aangezien alle Franstalige hostessen contractueel zijn opgenomen in de eigen personeelsformatie. Alhoewel er enkel maar een humanioradiploma wordt vereist, is het toch zo dat kandidaten met een diploma toerisme A1 of met ervaring meer kansen hebben om te slagen in het examen.

De indexatie van de lonen van de Franstalige hostessen is een maatregel die onrechtmatig door de vorige directeur van OTB werd toegekend. Dit kan geen reden zijn om aan Vlaamse zijde de wet niet toe te passen.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme heeft wel meegewerkt aan een stadsplan voor Brussel en bereidt thans een brochure voor met concrete informatie over Brussel samen met OTB. Door deze samenwerking kunnen eenzijdige initiatieven tot een minimum worden beperkt.

Vraag nr. 150
van 14 maart 1985
van de heer A. DE BEUL

Kerkfabrieken — Maatregelen tegen onrechtmatige vervreemding van het roerend kunstpatrimonium

Het Hoog Comité van Toezicht heeft blijkbaar op verzoek van de Minister een voor de kerkfabrieken nogal bezwarend, verslag opgesteld wat betreft hun zorg voor het roerend kunstpatrimonium, dat zij onder hun beheer hebben.

Graag vernamen wij welke concrete maatregelen de Minister nu gaat nemen om de aangeklaagde onterechte vervreemdingen tekeer te gaan.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik inderdaad eerder reeds ter zake een onderzoek heb laten instellen.

De concrete gegevens dienaangaande worden thans door mijn administratie verder onderzocht.

Van zodra het resultaat van dit onderzoek bekend is zal ik uiteraard passende maatregelen treffen.

Vraag nr. 151
van 14 maart 1985
van de heer A. DE BEUL

Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam — Personeelsproblematiek

Het Vlaams Cultureel Centrum te Amsterdam is nu reeds vier jaar operationeel en nog steeds zijn een aantal problemen van het er werkend personeel niet op een afdoende wijze opgelost.

De Minister gelieve dan ook volgende vragen in dit verband te willen beantwoorden.

1. Wanneer zal het statuut van de personeelsleden van de Brakke Grond duidelijk worden vastgelegd?
2. Wanneer zal uiteindelijk hun expatriatievergoeding definitief worden vastgesteld?
3. Waarom worden de personeelsleden nog steeds verplicht zich fictief in het bevolkingsregister van een Belgische gemeente te laten inschrijven, wat hun tal van moeilijkheden bezorgt, bijvoorbeeld om een woongelegenheden te kunnen huren aan fatsoenlijk ke prijs?

Antwoord

1. Het statuut van het personeel is duidelijk vastgelegd. Dit personeel valt onder hetzelfde statuut als het personeel van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking.
2. De expatriatievergoedingen maken het voorwerp uit van een besluit dat ter ondertekening is voorgelegd aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.
De laattijdigheid waarmee dit ontwerp kon worden opgemaakt is te wijten aan de vertraging veroorzaakt door allerlei administratieve formaliteiten, zoals verplicht advies van de Directieraad, de Syndicale Raad, de Inspectie van Financiën.
3. De personeelsleden zijn geenszins verplicht zich fictief te laten inschrijven in een bevolkingsregister van een Belgische gemeente.

Vraag nr. 153
van 14 maart 1985
van de heer A. DE BEUL

Werkbezoek van de Franse Cultuurminister Jack Lang — Concrete realisaties en gevolgen

Met veel interesse hebben wij via de media het driedaags werkbezoek gevolgd dat de Franse Cultuurminister Jack Lang heeft gebracht aan de Vlaamse Gemeenschap.

Graag vernamen wij van de geachte Minister tot welke praktische en concrete realisaties dit bezoek aanleiding zal geven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het werkbezoek van mijn Franse ambtscollega, Minister Jack Lang, inderdaad tot positieve resultaten heeft geleid.

In dit verband laat ik de geachte vraagsteller rechtstreeks een dossier geworden waarin de conclusies van de verschillende commissies die ter gelegenheid van dit werkbezoek samengekomen zijn m.n.

- a. Beeldende Kunsten
- b. Film en Audiovisuele middelen
- c. Muziek en Opera
- d. Theater
- e. Literatuur en Uitgeverijen,

uitvoerig vermeld staan.

Tevens heb ik inderdaad een onderhoud gehad met een afvaardiging uit Frans-Vlaanderen.

Tijdens dit onderhoud heb ik nogmaals mijn waardering en mijn steun toegezegd aan het Franse wetsvoorstel nr. 2 157, dat op 17 mei 1984 in de Assemblée Nationale werd ingediend, waarbij de niet-Franstalige gemeenschappen recht krijgen op eigen taal en cultuur. Via diplomatieke weg heb ik mijn standpunt ter zake reeds duidelijk gemaakt.

Voor wat het onderwijs Nederlands in Frankrijk betreft, zullen wij trachten de reeds bestaande instellingen

in de mate van het mogelijke te helpen door het ter beschikking stellen van pedagogisch materiaal (leerboeken, cassettes, woordenboeken, video, . . .).

Tevens zal gepoogd worden de Universitaire cursussen Nederlands (Rijksuniversiteit Rijsel en Katholieke Universiteit Rijsel) nog meer bekend te maken, dit naar analogie met wat het Goethe Instituut doet voor het onderwijs Duits op RUR III.

Tevens werd overwogen om eventueel kleine, bescheiden ontmoetingscentra in Frans-Vlaanderen te creëren.

Ook zal ik steeds via diplomatieke weg de bescherming van het cultureel patrimonium op Frans-Vlaamse bodem steunen. (B.v. het St.-Janshospitaal te Broekburg, het Kasteel Ekelsbeke, de Grote Markt te Kassei).

Vraag nr. 157
van 18 maart 1985
van de heer A. DIEGENANI

Vredesbetoging van 17 maart 1985 — Aantal deelnemers

Bij de berichtgeving van diezelfde dag over de vredesbetoging van 17 maart 1985 te Brussel door de BRT-TV. werd geen melding gemaakt van het aantal deelnemers aan deze manifestatie. aantal zoals door de Rijkswacht „ officieel ” geraamd.

Wel werd gewag gemaakt van een eigen BRT-raming.

Mag ik de Minister verzoeken me te willen meedelen :

- of deze „officiële” cijfers voorhanden waren;
- welke reden het meedelen ervan — wat nochtans een journalistieke gewoonte is — in de weg stond ;
- hoeveel de officiële raming van het aantal deelnemers bedroeg.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wil ik, vooraleer in te gaan op de specifieke vraag, voor de juridische context van het probleem van de objectiviteit op de BRT verwijzen naar het antwoord op de mondelinge vraag van Volksvertegenwoordiger E. Beysen, gegeven in de Vlaamse Raad op 21 maart 1985.

Daaruit blijkt dat de wetgever de verantwoordelijkheid voor de objectieve berichtgeving op de BRT duidelijk heeft gelegd bij de door de Vlaamse Raad aangeduide Raad van Beheer en dat het de Regering of de voogdijminister niet toekomt op enige manier in te grijpen in de berichtgeving.

Daarom zal ik me dan ook beperken tot de gegevens die mij door de BRT zijn meegedeeld.

1. De officiële cijfers (van de Rijkswacht en de Brusselse politie) werden door het persagentschap België definitief meegedeeld om 19.12 u.

2. De Rijkswacht gaf het getal van 30.000 betogers op, de Brusselse politie sprak van 44.000 manifestanten.
3. De BRT-TV heeft het cijfer van de politie, niet dat van de Rijkswacht, wel meegedeeld, zij het alleen in het tweede journal. In de andere nieuwsuitzendingen van de BRT werd niet zonder meer voortgegaan op de cijfers die de organisatoren meedeelden, maar wel op de telling van de eigen reporters, zoals dat ook meestal door de kranten wordt gedaan.

Concrete regels en richtlijnen voor het geven van cijfers van het aantal betogers zijn er niet. Toch is het gebruikelijk de — meestal uiteenlopende — cijfers van Rijkswacht en politie, naast die van de organisatoren mee te delen. Maar in het geval dat journalisten, onafhankelijk van elkaar, tot een ongeveer gelijklopend cijfer komen dat erg verschilt van het officiële cijfer van Rijkswacht en politie, wordt het cijfer van de journalisten vermeld.

Voor het tellen van de manifestanten wordt de vuistregel gehanteerd dat er honderdduizend betogers zijn als de middenbaan tussen het Brusselse Noord- en Zuidstation volzit, wat op 17 maart het geval was. Aangezien dan nog een belangrijk aantal betogers moest beginnen opstappen, kwam de BRT tot een cijfer tussen 100.000 en 200.000. Blijkbaar hanteren de Brusselse politie en de Rijkswacht, wier cijfers toch nog uiteenlopen, een andere vuistregel.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 42
van 12 maart 1985
van de heer R. DECLERCQ

Gemeentebegroting — Bijkomende lasten

Op 2 juli 1984 stelde u de richtlijnen op voor het opmaken van de gemeentebegrotingen 1985. De werkingsuitgaven mogen ten hoogste 4% stijgen in de gemeenten met een tekortsluitende begroting. De steden en gemeenten leverden een niet te onderschatten inspanning om hieraan te voldoen. Daar waar normaliter alle steden en gemeenten hun begroting opgevoerd hebben en reeds ingediend hebben bij de hogere overheid stellen wij vast dat de Minister van Tewerkstelling en Arbeid bij wet van 25 januari 1985 de invoering van een kaart voor sociale zekerheid voorziet.

Een onvoorziene en supplementaire opdracht, die zeker niet kon voorzien worden bij het opmaken van de begroting 1985, wordt de steden en gemeenten dus opgelegd. Naast het probleem van de bestuurlijke organisatie bestaat hier ook het probleem van de financiering. Het blijkt duidelijk dat de reële kosten hoog zullen oplopen.

Dit alles kan eventueel nog aangevuld worden met de administratieve en financiële lasten die het invoeren van de nieuwe identiteitskaarten met zich mee zal brengen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken, mij mee te delen?

1. Hoe deze naar mijn mening ernstige aantasting van de gemeentelijke autonomie, door het opleggen zonder inspraak van nieuwe bijkomende lasten, zal opgevangen kunnen worden.
2. Of er nieuwe onderrichtingen zullen komen in functie van de mogelijke gemeentelijke begrotingswijzigingen na 1 juli 1985 waarbij voor hoger aangehaalde onderwerpen het plafond van 4% stijging van de werkingskosten niet zal weerhouden worden.

Antwoord

Zoals blijkt uit artikel 1 van de wet van 25 januari 1985 zullen de gemeentebesturen worden belast met de uitreiking van de kaart voor sociale zekerheid. De koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor de uitgifte, de uitreiking en de vernieuwing ervan evenals de rechten die worden geheven naar aanleiding van de uitreiking en de vernieuwing van de kaart.

Vermits tot op heden geen uitvoeringsbesluiten werden genomen, is het thans niet mogelijk de eventuele bijkomende kosten te beoordelen die het gevolg zouden kunnen zijn van de uitreiking van de kaart. Ik wijs er trouwens op dat, luidens verklaringen van de bevoegde minister, de invoering van de kaart gepaard zal gaan met een effectieve vermindering van de controle der werklozen. Dit laatste zou voor de gemeenten een duidelijke vermindering van het werkvolume betekenen.

Bij gebrek aan uitvoeringsmaatregelen acht ik het dan ook voorbarig aanvullende richtlijnen te verstrekken waardoor afbreuk zou worden gedaan aan de inspanningen die de deficitaire gemeenten leveren voor de gezondmaking van hun financiën. Bij de uitoefening van het administratief toezicht wordt trouwens steeds rekening gehouden met uitzonderlijke omstandigheden, waardoor een bijkomende stijging van de gemeentelijke uitgaven kan worden verantwoord.

Wat tenslotte de algemene opmerkingen van het geachte lid betreft, wijs ik er op dat de medewerking van de gemeenten aan de uitvoering van de wetten en de besluiten van het algemeen bestuur geen aantasting betekent van de gemeentelijke autonomie maar behoort tot de essentiële opdrachten van de gemeentebesturen.

Vraag nr. 43
van 14 maart 1985
van de heer L. KELCHTERMANS

Gemeentebesturen — Toelagen voor bepaalde werken

Herhaalde malen stellen gemeentebesturen vast dat mededelingen van de Minister betreffende toekenning van toelagen voor bepaalde werken, eerst meegedeeld worden aan de partijgenoten van de Minister en pas nadien aan het gemeentebestuur, dat nochtans alle vereiste aanvragen indiende.

Deze toestand lijkt me strijdig te zijn met een ernstig beleid en louter gericht op politieke propaganda.

1. Is de geachte Minister akkoord met de gevolgde werkwijze en gaf hij daarvoor opdracht?
2. Zijn er maatregelen genomen om aan deze onaanvaardbare toestand een einde te stellen?

Antwoord

Zoals het geachte lid zelf heeft kunnen ervaren krijgen al diegenen die bij mij hebben bemiddeld om een bepaald project te betoelagen, rechtstreeks bericht van zodra de principiële of vaste belofte ondertekend is.

De inhoud van het antwoord kan samengevat worden als volgt.

1. De principiële of vaste belofte, met vermelding van het bedrag, werd verleend.
2. Het dossier houdende beslissing zal via administratieve weg aan het opdrachtgevend bestuur worden teruggezonden.

Aan de intervenanten worden geen bijkomende gegevens, die betrekking hebben op de aannemer of bemerkings die bij het dossier werden gemaakt, ter kennis gebracht.

Verder wordt er geen onderscheid gemaakt onder de intervenanten zodat ook het College van Burgemeester en Schepenen, in afwachting dat het volledig dossier hun langs administratieve weg wordt bezorgd, kennis krijgt van de genomen beslissing.

Ik ben van mening dat hier niemand in zijn belangen wordt geschaad en dat er dan ook geen wijziging aan deze werkwijze dient gebracht te worden.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 35 van 6 maart 1985 van de heer T. KELCHTERMANS

OCMW's — Tewerkstelling

Wanneer een persoon het bewijs moet leveren van een periode van tewerkstelling om het volledige voordeel van bepaalde sociale uitkeringen te bekomen, legt artikel 60, § 7 van de wet van 8 juli 1976 aan het OCMW de verplichting op om alle maatregelen te nemen om hem een betrekking te bezorgen.

In voorkomend geval verschaft het deze vorm van dienstverlening door zelf voor de bedoelde periode als werkgever op te treden. Gezien de zware financiële lasten die het meebrengt om zelf als werkgever op te treden, zoeken bepaalde OCMW's via de privé-sector een oplossing. Deze OCMW's betalen dan de werkgeversbijdragen (RMZ) en andere lasten zoals arbeidsgeneeskundige verzekering, enz. aan het bedrijf dat betrokkene gedurende een bepaalde periode wil tewerkstellen.

Gaarne mocht ik van de Minister antwoord ontvangen op de volgende vragen.

1. Is deze tussenkomst niet te beschouwen als een verdeckte subsidiëring van een privé-bedrijf, waarbij de mogelijkheid van misbruik niet uitgesloten is (goedkope arbeidskracht voor het bedrijf)?
2. Indien deze vorm van tewerkstelling toegestaan is, zijn er dan ter zake duidelijke richtlijnen verstrekt aan de OCMW's ten einde misbruiken te voorkomen?
3. In artikel 8 van het koninklijk besluit nr. 244 van 9 mei 1984 wordt gesteld dat het OCMW de kosten van tewerkstelling krachtens artikel 60, § 7, niet mag terugvorderen van de onderhoudsplichtigen. Mag men de gedane kosten wel terugvorderen van de begunstigde?

Antwoord

1. Hoewel ik waardering kan opbrengen voor het initiatief dat de OCMW's blijkens de door het geachte lid verstrekte gegevens, aan de dag leggen om personen die het bewijs moeten leveren van een periode van tewerkstelling om het volledig voordeel van bepaalde sociale uitkeringen te bekomen, een betrekking te bezorgen, acht ik het niet gepast dat de genoemde Besturen zover gaan dat ze de werkgeversbijdragen en andere lasten, die normaliter moeten gedragen worden door de werkgever, op zich nemen om zodoende particuliere ondernemingen bereid te vinden de betrokken personen voor bedoelde periode te willen tewerkstellen.

Het is inderdaad, niet denkbeeldig dat op die manier aan favoritisme gedaan wordt en dat op een verkapte wijze bepaalde bedrijven tijdelijk de beschikking krijgen over zeer goedkope arbeidskrachten.

2. Tot op heden zijn er geen richtlijnen aan de OCMW's verstrekt voor deze tewerkstelling bedoeld in artikel 60, § 7 van de organieke wet. Deze kwestie is aan een onderzoek toe.
3. In verband met het bepaalde onder artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot uitvoering van o.m. artikel 100 bis, § 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor maatschappelijk welzijn wordt gesteld dat de kosten van tewerkstelling op grond van artikel 60, § 7, niet mogen verhaald worden op de onderhoudsplichtigen.

Indien een OCMW oordeelt dat voor een hulpvragende de meest passende vorm van dienstverlening een tewerkstelling is, dan kan enkel in toepassing van artikel 99, § 1 van de organieke OCMW-wet tot terugvordering bij de begunstigde overgegaan worden.

Overigens wil ik het geachte lid doen opmerken dat de hulpvragende die tewerkgesteld wordt, voor zijn prestaties met een loon vergoed wordt, de reden overigens waarom het geciteerde artikel 8 bepaalt dat deze uitgaven niet mogen verhaald worden op de onderhoudsplichtigen.

Vraag nr. 37
van 14 maart 1985
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Diensten voor Tele-Onthaal — Werking

Staatssecretaris P. D'Hondt (PTT) heeft een regeling uitgewerkt waarbij de oproeper voortaan niet meer de kosten moet betalen voor gesprekken met diensten voor Tele-Onthaal.

Als deze telefoongesprekken ten laste van voornoemde diensten worden gelegd zullen hun werkingskosten sterk verhogen.

Zijn de mogelijkheden onderzocht om naar aanleiding van deze beleidsmaatregel de subsidiëring van deze diensten aan te passen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik de Staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie uitgenodigd heb tot een gesprek over deze nationale beleidsmaatregel die tot gevolg heeft dat de teleonthaaldiensten uitgaven zullen kennen die bijkomend dienen gefinancierd te worden.

In het vooruitzicht van dit gesprek is het voorbarig te besluiten tot een verhoging van de gemeenschapstoe-lagen aan bedoelde diensten.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 95
van 8 maart 1985
van de heer E. DESUTTER

*Meeuwenpopulatie — Bejaagbaarheid en bescherming
 andere zeldzame vogelsoorten*

De meeuwenpopulatie is niet meer onderhevig aan natuurlijke wintersterfte door een overvloedig voedselaanbod op de vuilnisbelten, in de landbouw en in en rond stadsparken, woongebieden, zeedijken enz.

Buiten de predatie en de enorme verstoring die meeuwenkolonies teweegbrengen in en rond plassen, zijn ze ook oorzaak van verdrijving van vogelsoorten die soms zeldzaam zijn en meer dan de meeuwen, tot het cultuurpatrimonium van ons landschap behoren.

Door hun uitwerpselen verontreinigen zij soms het water in waardevolle oligotrophe plassen.

Zij zijn ook potentiële verspreiders van allerlei ziekten gezien hun veelvuldig verblijf en fourageren op vuilnisbelten.

De Minister van Landbouw en Visserij in Nederland heeft de kok- en zilvermeeuw, buiten de broedtijd, onbeschermd verklaard en dus bejaagbaar.

Graag vernam ik het standpunt van de bevoegde Vlaamse Gemeenschapsminister voor jacht- en visvangst.

Welke maatregelen meent de geachte Minister te moeten nemen ter bescherming van andere vogelsoorten en om verspreiding van allerlei ziektes, door meeuwen veroorzaakt, te vermijden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 bepaalt dat, in afwijking van de algemene openings- en sluitingsdata van de jacht op waterwild, de jacht op kokmeeuwen en zilvermeeuwen toegestaan is van 1 juli 1984 tot en met 30 juni 1985.

1. Binnen de grenzen van de vliegvelden van de Regie der Luchtwegen te Antwerpen-Deurne, Brussel-Nationaal en Oostende;
2. Binnen de grenzen van de militaire vliegvelden te Sint-Truiden, Koksijde, Oostduinkerke en Peer (Kleine Brogel).

De jacht met vuurwapens op kokmeeuwen is eveneens toegestaan van 1 juli tot en met 30 juni binnen de grenzen van de breekwerf van de Intercommunale Haviland te Nossegem-Zaventem en van het huisvuilstort van de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen, te Olen-Herentals.

Deze maatregelen zijn ingegeven door de zorg voor de veiligheid van het luchtverkeer en de bescherming van bepaalde bekkens voor drinkwatervoorziening.

Ik overweeg geen algemene maatregelen m.b.t. de meeuwenbestrijding.

Vraag nr. 96
van 12 maart 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

*Grensoverschrijdende natuurparken — Betrokkenheid
 Vlaamse Executieve*

Binnen de Benelux-Economische-Unie zijn besprekingen aan de gang en zelfs bestaan er projecten, met betrekking tot het uitbouwen van grensoverschrijdende natuurparken.

Dergelijke materie kan, als gevolg van het Benelux-verdrag in de Interparlementaire Beneluxraad niet ter sprake komen, omdat het Comité van Ministers uitsluitend uit nationale Ministers bestaat, hoewel de materie ter zake totaal geregionaliseerd is.

Daarom zou ik graag van de geachte Minister een antwoord willen vernemen op volgende vragen.

- Op welke wijze u betrokken zijt bij de uitbouw van bepaalde grensoverschrijdende natuurparken? Wil ook mededelen over welke natuurparken het gaat.
- Voorziet uw begroting kredietposten om ter zake overeengekomen initiatieven te financieren en zo ja, ten belope van welk bedrag?

Antwoord

Gevolggend aan uw parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Het Vlaamse Gewest is in het kader van de Benelux bij de grensoverschrijdende natuurparken betrokken via de bijzondere commissie voor het leefmilieu. Deze commissie beschikt over een sectie natuur- en landschapsbehoud, welke op haar beurt een werkgroep „inventarisatie van de grensoverschrijdende natuurgebieden” heeft opgericht.

In deze werkgroep is de dienst planning en beleid, naast het bestuur voor monumenten en landschapszorg en de dienst groenbeheer vertegenwoordigd.

De besprekingen omtrent de grensoverschrijdende natuur- en landschapsparken zijn het verst gevorderd voor het midden-gebied zijnde het gebied waarbij langs Belgische zijde, de provincies Antwerpen en Limburg zijn betrokken.

De besprekingen gaan over volgende parken: Achel-Leende, Ravels-Hilvarenbeek, Postel, Poppele ley, Merkske, Strubeeke beek-Wijshagen, Lange Goren en Krochten, Dal van de Molenbeek, Kalmthoutse heide, Budel-Loze heide, Malpye, Plateau-Hageven.

In West-Vlaanderen is een potentieel park aangeduid met name dit van de Zwinstreek.

De besprekingen gebeuren echter nog in de sectie waar ontwerpen worden voorbereid.

2. Op dit ogenblik zijn er nog geen ontwerpen of formele overeenkomsten goedgekeurd.

A fortiori zijn er derhalve nog geen financiële consequenties verbonden aan deze initiatieven in Benelux verband.

In de begroting is geen specifieke post voorzien voor de inrichting van grensoverschrijdende natuurparken. Zo het nodig zou zijn initiatieven te nemen kan dit mogelijk gebeuren door beroep te doen op posten die betrekking hebben op de diverse aspecten, zoals de kredieten voor de aankoop van natuurgebieden, de kredieten voor het uitvoeren van studies alsmede inrichting en beheer van gebieden.

Vraag nr. 97
van 12 maart 1985
van 'de heer J. DE MOL

Watermolen te Rotselaar — Bouwen van een sluis

De watermolen van Rotselaar is beschermd als monument. Met de Landelijke Waterdienst werd recent een overeenkomst bereikt om een sluis te bouwen op de **hoofdarm** van de waterloop naar de molen. Dit houdt in dat de molen weer over voldoende water zal beschikken om de turbine in werking te stellen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de overeenkomst van de Landelijke Waterdienst om een sluis te bouwen u bekend?
2. In welke fase bevindt zich dit dossier? Wat is de geraamde kostprijs en wanneer zal de aanbesteding gebeuren?

3. Welke bijkomende voordelen biedt het bouwen van deze sluis?

4. Indien nog geen overeenkomst werd bereikt, meent u dan niet dat hiervan werk dient gemaakt te worden?

Antwoord

1. De door het geachte lid bedoelde overeenkomst slaat vermoedelijk op de taakverdeling die tussen de besturen voor Landinrichting en voor Monumenten en Landschappen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd vastgesteld met betrekking tot het functioneel renoveren van de watermolen op de Dijle te Rotselaar.

2. De maatregelen die nodig zijn ter regularisatie van de waterafvoer in het vak van de Dijle afwaarts van Leuven, vormt het onderwerp van een studie, die thans ten laste van de door mij beheerde kredieten op de begroting van het Vlaamse Gewest door een gespecialiseerd studie bureau wordt verricht.

Naar de voorstudie voorlopig heeft doen blijken, kan men het waterpeil opwaarts van de voornoemde watermolen in de Dijle en in de Vunt slechts beheersen door middel van ondermeer een automatisch werkende stuwinstallatie op de hoofdarm van de Dijle. De studie van dit dossier is zoals hierboven aangehaald nog niet ver genoeg gevorderd om zich nu al uit te spreken over de kostprijs en de aanbestedingsdatum van de werken.

3. De noodzaak van deze werken heb ik nader toegelicht onder het punt 2 van mijn antwoord.

Anderzijds biedt het bouwen van de bovenaangehaalde stuw eveneens het grote voordeel dat de bestaande stuwinstallatie van de watermolen in zijn huidige vorm kan worden gerestaureerd.

4. De vierde vraag van het geachte lid is gelet op het antwoord onder punt 1. zonder voorwerp.

Vraag nr. 99
van 12 maart 1985
van de heer J. DE MOL

Verbeteringswerken aan de Velperivier — Alternatieve visie

De Regionale Vereniging Natuur en Landschap Tienen publiceerde een lijvig rapport „Pilotproject - geïntegreerd waterbeheer — Ecologisch verantwoorde visie toegepast op het Velpebekken”. Het geeft een visie weer en biedt een aantal interessante alternatieven voor de plannen i.v.m. de rechtstrekking van de Velpe en de andere voorziene ingrepen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens het rapport van RVNL is het voorziene wachtbekken te Kersbeek overgedimensioneerd en vermoedelijk gebaseerd op een totaal genormaliseerde rivier en een totaal gerioleerd Velpebekken. Is deze veronderstelling juist? Indien dit niet zo is, volgens welke criteria werd de dimensie van het wachtbekken dan wel vastgesteld?
2. Is een totaal genormaliseerde rivier en een volledig gerioleerd Velpebekken financieel en technisch haalbaar? Welke investeringskosten zou dit voor de betrokken fusiegemeenten meebrengen?

Antwoord

1. Het door het geachte lid bedoelde wachtbekken op de Velperivier maakt deel uit van een ontwerp dat ten behoeve van de Watering het Velpedal, onder de leiding van een uit afgevaardigden van de ontwerper van de watering, van de voormalige Landelijke Waterdienst en van de plaatselijke milieuverenigingen samengestelde werkgroep, werd herwerkt.

Bij de dimensionering van het wachtbekken is men ervan uitgegaan dat in het opwaarts van het wachtbekken gelegen stroomgebied geen overstromingen vanuit de waterloop optreden.

Dit impliceert geenszins een algehele normalisatie van de waterloop noch een totaal gerioleerd stroombekken.

2. De vraag van het geachte lid betreffende de financiële en technische haalbaarheid van een totaal genormaliseerde rivier en een volledig gerioleerd Velpebekken is gelet op het antwoord onder punt 1, zonder voorwerp.

Vraag nr. 100
van 14 maart 1985
van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Inventaris onbebouwde percelen

Mag ik van de geachte Minister, voor elk van de 10 gemeenten van het Arrondissement Aalst afzonderlijk, het aantal onbebouwde kadastrale percelen (art. 63, par. 2 van de wet op de Stedebouw dd 28 juni 1978) vernemen in tabelvorm, t.w. effectieve woongebieden, woongebieden met landelijk karakter, woonuitbreidingsgebieden en woonparken.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer de gevraagde gegevens d.m.v. de tabel in bijlage over te maken (zie blz. 505).

Omtrent de betekenis en de waarde van deze gegevens verwijs ik naar mijn antwoorden op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van de heer J. Gabriëls, nr. 100 van 4 mei van de heer J. Valkeniers en nr. 184 van 1 september 1983 van de heer H. Suykerbuyk.

Vraag nr. 101
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaats te Kerkom-Groot Boutersem — Inplanting

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 80 van 4 februari 1985 in verband met de inplanting van een stortplaats te Kerkom-Groot Boutersem.

Hardnekkige geruchten blijven de ronde doen dat er achter de schermen gewerkt wordt om de zandwinningsput te Kerkom om te vormen tot een vuilnisbelt. De angst zit bij velen hoog, vooral omdat aldaar nog vrij veel grondwater wordt geconsumeerd. Er zouden onteigeningsplannen bestaan.

Kan de Minister mij meedelen of er inderdaad plannen bestaan om deze zandwinningsput te onteigenen? Zo ja, van wie gaan de plannen uit en wat zijn de uiteindelijke bedoelingen ervan?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag dien ik het geachte lid mijn antwoord op vraag nr. 80 te bevestigen.

Uit ingewonnen informatie blijkt dat de Intercommunale Interleuven inderdaad een procedure tot onteigening, via het Ministerie van Binnenlandse Zaken, heeft ingezet.

Blijkbaar heeft reeds een openbaar onderzoek plaats gehad en werd het dossier overgemaakt aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Gebruikelijk kerwijze wordt in dergelijke procedure mijn advies ingewonnen. Uiteraard zal bij deze gelegenheid het dossier voor onderzoek worden voorgelegd aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 29
van 12 maart 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Samenwerkingsakkoord inzake bestrijding vervuiling Noordzee — Betrokkenheid Vlaamse Executieve

Ik verneem dat een akkoord over de samenwerking bij de bestrijding van de vervuiling van de Noordzee door olie en andere gevaarlijke stoffen dd. 13 september 1983 in Bonn werd ondertekend.

Dit zou ter goedkeuring aan het nationaal parlement worden voorgelegd.

Ter zake behoren zeker aangelegenheden, die tot de gewestelijke bevoegdheid behoren. Wordt volgens artikel 81 de Executieve bij de onderhandelingen betrokken en voor welke precieze delen van de overeenkomst?

(Vervolg Vraag nr. 100)

Ministerie van het Vlaams Gewest — Hoofdbestuur Stedebouw — Inventaris onbebouwde percelen

Gemeente	Effectiefwoongebied						Woongebied met landelijk karakter						Woonuitbreiding			Woonpark		
	Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Percelen palend aan een weg			Ingesloten percelen			Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen
	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen	Aantal onbebouwde kadastrale percelen	Oppervlakte ha	Equivalent aantal bouwpercelen						
Aalst	3218	294 ha 01 a 68 ca	3478	1454	116 ha 62a 90 ca	2419	1366	151 ha 73a 74ca	777	303	24 ha 48a 41 ca	261	1313	334 ha 60a 71 ca	6641	0	0	0
Denderleeuw	1448	125 ha 58 a 90ca	694	824	64 ha 16 a 31 ca	962	52	7 ha 15 a 55 ca	21	47	10 ha 40a 48 ca	104	183	32 ha 96a 35 ca	354	0	0	0
Geraardsbergen	1333	168 ha 73a 81 ca	1086	493	55 ha 56a 44 ca	903	998	158 ha 04 a 83ca	667	113	10 ha 57a 02 ca	106	671	144 ha 02a 80ca	1152	0	0	0
Haal tert	960	105 ha 68a 26ca	516	116	13 ha 73a 31 ca	206	862	101 ha 03a 35ca	380	109	9 ha 55 a 79ca	96	531	97 ha 84a 16 ca	1218	0	0	0
Herzele	562	62 ha 01 a 62 ca	463	193	19 ha 59a 57 ca	294	676	96 ha 56a 64 ca	449	211	18 ha 50a 12 ca	185	337	72 ha 89a 81 ca	783	0	0	0
Lede	1164	131 ha 88a 40 ca	797	562	59 ha 11 a 92 ca	887	536	73 ha 62a 73 ca	283	154	11 ha 86a 20ca	119	214	44 ha 38a 16 ca	545	1	0 ha 03a 10 ca	0
Ninove	1083	128 ha 73a 21 ca	9517	437	63 ha 18 a 26ca	1324	1360	204 ha 99a 53ca	935	300	30 ha 06a 27 ca	305	509	142 ha 81 a 06 ca	1586	0	0	0
St.-Lievens-Houtem	381	56 ha 20a 35 ca	379	42	5 ha 12 a 16 ca	77	356	55 ha 86a 83 ca	275	27	3 ha 20a 48 ca	32	144	49 ha 64a 75ca	970	0	0	0
Zottegem	696	103 ha 34a 67 ca	698	79	13 ha 63a 51 ca	205	807	146 ha 01 a 15 ca	629	50	7 ha 78a 41 ca	78	134	52 ha 10 a 78 ca	471	0	0	0
Erpe-Mere	908	106 ha 95a 36ca	717	233	24 ha 85a 76 ca	373	727	86 ha 76a 25 ca	424	153	14 ha 27a 93ca	143	416	79 ha 34a 16 ca	658	0	0	0
Arr. Aalst	11753	1283 ha 16 a 26ca	9779	4433	435 ha 60a 14 ca	7650	7740	1081 ha 80a 60 ca	4840	1467	140 ha 71a 11 ca	1428	4452	1050 ha 62a 74ca	13999	1	0 ha 03a 10 ca	0

Kan de Minister nog mededelen of die onderhandelingen alleen op ambtelijk niveau, of ook tussen de verantwoordelijke leden van de Executieve en de nationale ter zake bevoegde Minister werden gevoerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgend antwoord mee te delen op de bovenvermelde vraag.

De overeenkomst betreffende de samenwerking bij het bestrijden van verontreiniging van de Noordzee door olie en andere schadelijke stoffen wordt aan de parlementaire goedkeuring onderworpen aangezien sommige bepalingen van deze Overeenkomst financiële lasten meebrengen voor de Belgische Schatkist (o.m. artt. 9 en 10).

De materie in deze Overeenkomst behandelt enkel de verontreiniging op de Noordzee (zoals omschreven in art. 2) en de uitwisseling van informatie hierover (art. 4). Het Vlaamse Gewest heeft geen bevoegdheid „ratione loci”.

Daarom oordeelde de Nationale overheid dat de Gewesten niet betrokken dienden te worden bij het tot stand komen van deze Overeenkomst.

Nochtans is het Vlaamse Gewest belanghebbende partij, aangezien het Gewest wel bevoegd is voor het leefmilieu in de kuststreek, vanaf de laagwaterlijn landinwaarts. Het ligt voor de hand dat een al dan niet goede toepassing van deze Overeenkomst gevolgen kan hebben voor het leefmilieu van onze kust.

Vandaar dat aan de Nationale overheid werd gevraagd om ons systematisch op de hoogte te houden van afgesloten overeenkomsten met derde landen, niet enkel in verband met deze materie doch ook bijvoorbeeld inzake zeevaart-, luchtvaartovereenkomsten en overeenkomsten inzake wegvervoer.

R. DE WULF GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND- HEIDSBELEID

**Vraag nr. 22
van 22 februari 1985
van de heer E. FLAMANT**

Geneesheren — Honoraria

Bij koninklijk besluit van 17 november 1972 werden de vergoedingen vastgesteld die toegekend worden aan geneesheren die de boksers aan de geschiktheids- en controleonderzoekingen onderwerpen. In artikel 1 is sprake van de „erkende geneesheren” en ook van „dezelfde honoraria als die vastgesteld door de ZIV voor een raadpleging van een geneesheer algemene praktijk, met name de nomenclatuur 0101”, terwijl het aanleggen van het medisch dossier en het syntheserapport een bedrag van 600 F wordt toegekend.

Waarom past de geachte Minister de honoraria niet aan, zo de erkende geneesheer als bijgeschoold geneesheer aanspraak kan maken op het nr. 012 1 in de nomenclatuur?

Waarom werd het bedrag van 600 F voor het aanleggen van het medisch dossier en het syntheserapport,

niet aangepast, aangezien bedoeld bedrag sedert 1972 ongewijzigd bleef?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de honorering, naast andere aspecten van de sportmedische begeleiding van boksers, tot de punten behoort die aan de Vlaamse Medische Commissie voor de Bokssport, opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 (BS 2 maart 1985), voor advies zal worden voorgelegd.

**Vraag nr. 23
van 14 maart 1985
van de heer L. VANHORENBEEK**

*Ziekenhuis Salve Mater Instituut te Lovenjoel —
Plannen voor aanpassing en uitbreiding*

Door de Raad van Beheer van de Universitaire Ziekenhuizen van de KU Leuven werd beslist het psychiatrisch Instituut Salve Mater te Lovenjoel geleidelijk af te bouwen. Anderzijds zou een bouwproject van één miljard goedgekeurd zijn ter uitbreiding van dit ziekenhuis.

Mag ik van de Minister vernemen in hoeverre de ministeriële diensten aan de basis liggen van hogervermelde beslissing, die grote beroering verwekt heeft bij de personeelsleden?

Antwoord

Inzake het psychiatrisch Instituut Salve Mater te Lovenjoel zijn mij enkel plannen bekend tot uitvoering van aanpassings- en uitbreidingswerken binnen de toegestane programmering.

Deze plannen hebben in hun oorspronkelijke versie al in oktober 1980 het principiële akkoord van mijn voorganger verkregen. In 1982 heb ik mijn principiële akkoord verleend aan een wijziging, waardoor terwille van brandbeveiligingsvereisten, de voorkeur werd gegeven aan nieuwbouw in plaats van aanpassingswerken. Deze wijziging is zonder weerslag op het toegestane beddenbestand.

Tot op vandaag heeft de inrichtende macht geen voorontwerp ter goedkeuring bij mijn diensten ingediend.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN-ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 40
van 29 januari 1985
van de heer P. PEETERS**

GOM's — Beheers- en reiskosten

3. Presentiegelden en beheersvergoedingen

	Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983
a) Presentiegelden beheersorganen	663.000	760.500	1.140.000	873.000	86.700	5 1.900	563.591	578.523	295.500	339.000
b) Toezichtsorganen : Regeringscommissaris, Inspecteur van Financiën en Bedrijfsrevisor	180.000	180.000	194.604	194.604	180.000	180.000	180.000	180.000	180.000	180.000

4. Reis- en representatiekosten, voor beheersorganen

a) Aan de leden van de beheersorganen werd voor betreffende jaren een kilometersvergoeding uitbetaald per afgelegde kilometer, voor de GOM-Antwerpen gebeurt de vergoeding volgens tanef van de Spoorwegen, bij de GOM-Limburg is een forfaitair bedrag van 250 F per vergadering van toepassing.

	Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983
Totale reiskosten voor de beheersorganen	24.568	30.470	244.491	195.647	55.250	31.500	108.295	104.907	103.026	133.166
Representatiekosten	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil
b) Reiskosten en representatiekosten Regeringscommissaris, Inspecteur van Financiën en Bedrijfsrevisor	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil

5. De totale kosten presentiegelden, toezichtsvergoedingen en reiskosten van de GOM's

Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983
867.568	970.970	1.579.095	1.263.246	32 1.950	263.100	851.886	863.430	578.526	651.166

6. De totale reis- en representatiekosten voor de medewerkers van de GOM's

Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983	1982	1983
469.654	498.456	591.148	570.141	3 12.020	312.770	405.183	410.102	220.515	456.632

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 92
van 10 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

BR T- nieuwsuitzendingen — Taalgebruik

Tijdens de nieuwsuitzending van de BRT-televisie van donderdag 3 januari 1985 werd op het scherm een landkaart getoond, opgesteld door de diensten van de BRT. Hierop stond in plaats van de naam „Duinkerken” de Franse benaming „Dunkercque” vermeld.

Acht de Minister het verantwoord dat een officiële instelling die ten dienste staat van de Vlaamse Ge-

meenschap en door diezelfde gemeenschap betaald wordt, hand- en spandiensten verleend aan het Franse imperialisme door het gebruiken van verfranste benamingen van met oorlogsgeweld veroverde Vlaamse steden?

Mogen wij er ons binnenkort aan verwachten dat men zal spreken van het Europese Parlement te Strasbourg?

Welke maatregelen denkt de Minister te treffen om dergelijke feiten in de toekomst te voorkomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De nieuwsuitzendingen gaan rechtstreeks en er worden geen opnamen van gemaakt. Alleen de gefilmde beelden ter begeleiding van het journaal worden bewaard.

Sommige nieuwsberichten worden ondersteund door grafisch materiaal, zoals landkaarten, die dan achter de journalist op het scherm worden geprojecteerd.

Dergelijke landkaarten worden slechts 2 à 3 dagen bewaard, voor het geval het bericht een follow-up zou krijgen. en achteraf vernietigd.

Het is dus niet meer mogelijk na te gaan of inderdaad op 3 januari 1985 een landkaart met de vermelding „Dun kercque” op het scherm werd getoond. Maar als er „Dunkercque” stond, was dat een fout. De BRT gebruikt voor die stad normaal de naam „Duinkerke”.

De houding die de Vlaamse omroep inzake het gebruik van Nederlandse vormen van buitenlandse plaatsnamen aanneemt, is al eens uiteengezet in antwoord op de Parlementaire Vraag nr. 2 18 van 2.4.1984 van de heer Van Ooteghem, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, zitting 1983-1984 nr. 15 p. 566 en 567.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 18
van 21 januari 1985
van de heer G. BOGAERTS

Saneringslening — Stimuli voor de bouwnijverheid

In oktober 1983 werd door de Vlaamse Regering een informatiebrochure „Info bouwen. kopen en verbouwen in Vlaanderen” uitgegeven. om de bouwactiviteiten te stimuleren.

1. Graag vernam ik hoeveel niet-eigenaars-bewoners reeds een saneringslening hebben aangevraagd?

De saneringslening waarvan melding gemaakt wordt in de brochure onder rubriek „wie kan aanspraak maken op de saneringslening? punt C. „De niet-eigenaar-bewoner (b.v. een huurder) die de woning waarop hij een recht van bewoning heeft verkregen saneert”.

2. Voor zover uit ingewonnen inlichtingen blijkt, geven de kredietinstellingen vermeld in uw brochure onder de rubriek saneringslening geen hypothecaire saneringslening aan de niet-eigenaar-bewoner, door gebrek aan een valabele borgstelling.

Nochtans verleent het Vlaamse Gewest zijn waarborg voor de goede afloop inzake deze hypothecaire saneringslening.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in hoeverre deze inlichtingen met de waarheid overeenstemmen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de aanvragen voor een saneringslening niet worden ingediend bij de bevoegde administratie doch wel bij één van de tien autonome kredietinstellingen die werden erkend in het kader van de sociale leningen met gewestwaarborg voor de koop of de bouw van een sociale of ermee gelijkgestelde woning.

Het is dan ook niet mogelijk te achterhalen hoeveel van dergelijke leningen werden aangevraagd door bewoners-niet-eigenaars.

Anderzijds moeten voormelde kredietinstellingen slechts om de zes maanden een lijst indienen met vermelding van alle leningen (zowel voor bouw, koop en sanering) die zij met gewestwaarborg hebben toegestaan. Aangezien de waarborg automatisch verworven is indien aan de in de reglementering ter zake vastgestelde voorwaarden voldaan is, voorwaarden die slechts worden onderzocht indien na verloop van tijd uitvoering dient te worden gegeven aan de waarborg (gedwongen verkoop), wordt daarbij niet uitdrukkelijk een onderscheid gemaakt tussen de verschillende mogelijke categorieën van aanvragers. Aangezien evenwel de gewestwaarborg slechts betrekking heeft op een gedeelte van de lening en bij saneringsleningen bovendien een bijzondere berekening geldt, waardoor de waarborg in een aantal gevallen zelfs niet kan worden ingeroepen, kan er inderdaad een gebrek aan borgstelling optreden. De autonoom optredende kredietinstellingen, die gerechtigd zijn in het kader van de sociale leningen eigen bijkomende voorwaarden op te leggen, zijn niet vlug geneigd saneringsleningen toe te staan aan niet-eigenaars. Overigens is bij een onderzoek ter zake gebleken dat om dezelfde redenen ook aan eigenaar-bewoners slechts uitzonderlijk dergelijke saneringsleningen worden toegestaan.

Vraag nr. 25
van 11 februari 1985
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Sociale verkavelingen — Toepassing art. 80 van de Huisvestingscode

Gedurende de jaren 1980 tot en met 1984 werden er in het arrondissement Gent-Eeklo heel wat sociale verkavelingen gerealiseerd.

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn, betekenden die sociale verkavelingen een grote aanmoediging voor de woningbouw en werden alle — of nagenoeg alle — loten verkocht.

Het gerucht doet nu de ronde dat op dit ogenblik nog heel wat dossiers hangende zijn, maar dat het de bedoeling van de Minister is geen enkel dossier meer goed te keuren.

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel dossiers er op dit ogenblik hangende zijn en of het zijn bedoeling is of niet, die hangende dossiers in de loop van 1985 te laten uitvoeren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er op dit ogenblik 37 dossiers sociale verkavelingen hangende zijn voor een totaal bedrag van 469 miljoen, waaronder 5 klaar voor aanbesteding, 16 in ontwerpfasen en 16 in voorontwerpfase. Gezien de budgettaire beperkingen in 1985 is een uitermate streng selectief beleid inzake de uitvoering van wetgeving in sociale verkavelingen noodzakelijk.

Voorrang dient te worden gegeven aan de infrastructuurrealisaties van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij hierbij rekening houdend met de meest prioritaire noden.

J. LENSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 98
van 21 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Gemeente Beersel — Storten van giftig slib

Sinds 1976 wordt het gebied rond de Lotbeek in de gemeente Beersel opgespoten met slib.

Uit de resultaten van het onderzoekswerk, uitgevoerd in maart 1984 door het Rijksinstituut voor Grondmechanica te Zwijnaarde, blijkt dat het opgespoten slib giftig is.

Krachtens het Bijzonder Plan van Aanleg worden vergunningen voor het storten van slijk nog slechts toegekend wanneer de mogelijkheid tot ecologische vervuiling van het stortgebied onbestaande is.

In deze context stel ik dan graag de volgende vragen.

1. Is het waar dat, ondanks de bevindingen van het Rijksinstituut, de bestaande stortplaats zal uitgebreid worden?
2. Wordt er in desbetreffend gebied enerzijds een uitloogproef en anderzijds een hydrogeologische studie omtrent de relatie stortplaats-waterwinning uitgevoerd?
3. Wordt er rond de bestaande stortplaats een peilput aangelegd, waardoor een controle van de bodem mogelijk wordt?
4. Zal er rond de bestaande stortplaats een drainering worden aangelegd om eventueel doorsijpend vocht op te vangen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Op 7 juni 1984 werd door het Ministerie van Openbare Werken een vergunningsaanvraag ingediend voor het uitbaten van een stortplaats voor baggerspecie te Beersel.

In deze aanvraag waren naast de oude stortplaats ook een aantal nieuwe percelen opgenomen.

Na inwinnen van het advies van de verschillende adviesverlenende instanties diende de Bestendige Deputatie van Brabant een beslissing te nemen omtrent betreffende vergunningsaanvraag. Voor zover wij op de hoogte zijn is tot op heden nog geen beslissing genomen.

2. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) worden op dit moment geen studies omtrent uitloging van de bag-

gerspecie en hydrogeologie van de stortplaats uitgevoerd.

Het is OVAM ook niet bekend dat dergelijke studies door andere instanties zouden worden uitgevoerd.

3. Op dit moment zijn nog geen peilputten aangelegd en voor zover ons bekend is de aanleg ervan niet in de nabije toekomst gepland. Wanneer de Bestendige Deputatie een beslissing zou nemen om de oude stortplaats te vergunnen (eventueel tot afwerken en saneren) kunnen peilputten in de uitbatingvoorwaarden worden opgelegd.
4. De noodzaak om een drainagesysteem aan te brengen zal moeten blijken uit analysesresultaten van percolatiewater. Hiertoe dienen monsternemputten te worden aangelegd. Aangezien deze laatste op dit moment niet voorhanden zijn, kan omtrent de noodzaak van een drainagesysteem nog geen uitsluitsel worden gegeven.

Vraag nr. 99
van 23 januari 1985
van de heer A. LARIDON

Stortplaats voor mechanisch slib te Zandvoorde — Preventieve maatregelen voor het leefmilieu

De parastatale Waterzuiveringsmaatschappij van de Kust heeft een aanvraag ingediend om in Zandvoorde (Oostende) een stortplaats voor slib aan te leggen op een terrein tussen de Oudenburgsteenweg, de Kuipweg en de Spoorweg en dit in de nabijheid van een residentiële wijk. Het betreft een terrein dat eigendom is van de Westvlaamse Intercommunale voor Economische Reconversie (WIER).

Het zuiveringsstation van Oostende kan geen thermisch gestabiliseerd slib dat vrij is van ziektekiemen en reukstoffen produceren. Het slib dat hier zal gestort worden is dus mechanisch gedroogd slib dat, in tegenstelling tot het thermisch gedroogd slib, nog al de ziektekiemen en kwalijk riekende stoffen bevat.

Mijnheer de Minister, vindt u het verantwoord dat een milieuvervuilend stort voor mechanisch slib op deze plaats wordt aangelegd met de gevaren van stank en ziekte voor de in de onmiddellijke omgeving bestaande residentiële wijk?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Ingevolge de bepaling van artikel 26 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 is de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad bevoegd om al dan niet een stortvergunning af te geven.

Vooraleer een vergunning af te geven dient de Bestendige Deputatie ook tal van adviezen in te winnen teneinde een verantwoorde beslissing te kunnen nemen.

Enkel wanneer tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aangetekend wordt, conform artikel 27 van het afvalstoffendecreet, wordt het dossier mij ter definitieve beslissing voorgelegd.

In voorkomend geval zal ik mij over het aanvraagdossier bij ministerieel besluit uitspreken.

Vraag nr. 100
van 24 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Zwalmrivier in de Vlaamse Ardennen — Zuiveringswerken

Nog steeds is in de Vlaamse Ardennen de Zwalm sterk vervuild. Deze rivier heeft voor de streek een groot toeristisch belang.

Niettegenstaande een vroegere belofte dat de Zwalm zou worden gezuiverd en op een prioritaire behandeling zou kunnen rekenen, is er nog steeds geen aanvang gemaakt met de zuiveringswerken.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of het zo is dat het Zwalm-dossier plaats heeft moeten ruimen voor andere dossiers; indien dit zo is, wat zijn daar de beweegredenen voor;
2. wanneer met de uitvoering van de zuiveringswerken van de Zwalm begonnen zal worden.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Uit de studie door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest (AWP) is gebleken dat de rioleringsnetten nog onvoldoende zijn uitgebouwd, zodat van een zuivering van de Zwalm over haar ganse loop geen sprake kan zijn.

Wel werd reeds een collector aangelegd langs de Betelhovebeek waarop het goed gerioleerde centrum van Zottegem aansluit. Wat de programmatie voor de verdere sanering van het Zwalmbecken betreft, werd er op het investeringsprogramma 1985 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een bedrag van 30 miljoen voorzien voor de aanleg van de collector langs de Molenbeek, teneinde bijkomend het afvalwater van Velzeke-centrum te collecteren.

Tevens worden door de VWZ de mogelijkheden onderzocht voor het inplanten van een zuiveringsstation aan het einde van deze collector Molenbeek ter hoogte van de monding van de Zwedebeek in de Zwalm.

In een volgend stadium zal dan een aanvang gemaakt worden met de collectering van de afvalwaters van Brakel-centrum.

Vraag nr. 101
van 24 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Maatregelen in geval van temperatuurinversie

De winter houdt aan en brengt heel wat ellende mee. Na zeer lage temperaturen, hoge sneeuwval en gas-

ontploffingen, nu weer de temperatuurinversie. In verschillende buurlanden wordt eveneens temperatuurinversie vastgesteld, die in West-Duitsland zelfs geleid heeft tot ernstige maatregelen. Ook in het Vlaamse land, vooral de grote steden en industriegebieden, is de toestand vrij ernstig.

Kan de Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wanneer werd in het Vlaamse land vastgesteld dat de luchtverontreiniging boven de toegelaten normen is gestegen?
2. Hoe hoog liep de luchtvervuiling op, gemeten in de grote Vlaamse steden en de industriegebieden, gedurende de duur van deze temperatuurinversie?
3. Welke maatregelen werden getroffen om de luchtverontreiniging in de bedreigde gebieden tegen te gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de toestand in mijn opdracht permanent gevolgd werd op het rekencentrum van het automatisch meetnet voor luchtverontreiniging, waar per halfuur de meetresultaten van alle meetstations worden geregistreerd op magneetband en worden uitgeprint.

Aldus werd vastgesteld dat de wettelijke norm van $500 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{SO}_2$ (24 uur gemiddelde) voor het eerst overschreden werd op 16 januari 1985 te Antwerpen.

De maximale concentratie tijdens deze periode van temperatuurinversie bedroeg $2.199 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in het Antwerpse industriegebied op 20 januari 1985. De maximum dag-gemiddelde waarde werd geregistreerd in het Gentse Centrum en bedroeg $576 \mu\text{g}/\text{m}^3$ op 17 januari 1985.

Op grond van het KB van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxiden en stofdeeltjes, afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties werd in de petroleumraffinaderijen en de elektrische centrales in het Vlaamse Gewest, overgeschakeld op zwavelarme brandstof. Aan bepaalde bedrijven werd bovendien ook individueel gevraagd de productie te drukken.

Vraag nr. 102
van 24 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Verontreiniging van de Zwalm — Maatregelen

De Zwalm is een onbevaarbare bijrivier van de Schelde in het zuiden van Oost-Vlaanderen en heeft een lengte van 23 km. Deze waterloop vloeit door het zandlemig Vlaanderen met als oorsprong de Potelberg en mondt uit in de Schelde te Nederzwalm. Deze bijrivier vloeit doorheen een ingesneden vallei en is bijzonder schilderachtig.

Er wordt mij gemeld dat deze waterloop zwaar vervuild is en bij nazicht van de overzichtskaart voor het Vlaamse Gewest, wordt dit bevestigd.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke zijn de vervuilingsbronnen van de Zwalm(beek)?
2. Indien in de omgeving van deze waterloop bedrijven gevestigd zijn, wens ik te weten of deze bedrijven al of niet over een lozingsvergunning moeten beschikken en zo ja, voldoen ze aan deze voorwaarden?
3. Indien de lozingsvergunning is voorgeschreven en niet wordt nageleefd, welke maatregelen werden door de overheid getroffen om deze overtreding te bestraffen en te doen ophouden?
4. Welke maatregelen worden getroffen om de Zwalm over haar ganse loop te zuiveren?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De verontreiniging van de Zwalmbeek wordt veroorzaakt door:
 - a. de lozing van de huishoudelijke afvalwaters van grote gedeelten van de fusiegemeenten Zottegem, Brakel, Zwalm en Horebeke (samen ± 40.000 i.e.);
 - b. de lozing van industrieel afvalwater afkomstig van een slachthuis te Zottegem, een textielververij te Zottegem, 2 bottelarijen te Brakel, wasserijen te Brakel en Zottegem, klinieken te Zottegem en Brakel evenals van een aantal kleinere bedrijven (samen ± 20.000 i.e.);
 - c. de uitloging van meststoffen uit de landbouwgronden. De plaatsen waar de Zwalm het sterkst verontreinigd is zijn :
 1. Stroomafwaarts het centrum van Brakel door lozing van huishoudelijke afvalwaters, afkomstig van het centrum van Brakel;
 2. de Traveinsbeek door lozing van huishoudelijk afvalwater van de wijk Wurmendries te Zottegem ;
 3. de Molenbeek (zeer sterk verontreinigd) te wijten aan lozing van huishoudelijke en industriële afvalwaters van Zottegem en Velzeke ;
 4. de Passemarebeek door lozing van afvalwater van een slachterij.
2. De belangrijkste bedrijven gelegen binnen het hydrografisch bekken van de Zwalm bezitten een lozingsvergunning of hebben bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een aanvraag tot het bekomen van een lozingsvergunning ingediend die momenteel nog in behandeling is.
3. Aan de bedrijven werd een redelijke termijn opgelegd binnen dewelke zij aan de lozingsvoorwaarden vervat in de lozingsvergunning dienen te voldoen. Wordt deze termijn niet gerespecteerd en worden de lozingsvoorwaarden overtreden dan wordt door de inspectiediensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij proces-verbaal opgesteld en overgemaakt aan het parket.

4. Uit de studie door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest (AWP) is gebleken dat de rioeringsnetten nog onvoldoende zijn uitgebouwd, zodat van een zuivering van de Zwalm over haar ganse loop geen sprake kan zijn.

Wel werd reeds een collector aangelegd langs de Bettelhovebeek waarop het goed gerioleerde centrum van Zottegem aansluit.

Wat de programmatie voor de verdere sanering van het Zwalmbekken betreft, werd er op het investeringsprogramma 1985 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een bedrag van 30 miljoen frank voorzien voor de aanleg van de collector langs de Molenbeek, teneinde bijkomend het afvalwater van Velzeke-centrum te collecteren.

Tevens worden door de VWZ de mogelijkheden onderzocht voor het inplanten van een zuiveringsstation aan het einde van deze collector Molenbeek ter hoogte van de monding van de Zwalmdebeek in de Zwalm.

In een volgend stadium zal dan een aanvang gemaakt worden met de collectering van de afvalwaters van Brakel-centrum.

Vraag nr. 103 van 24 januari 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Mercaptanenstank

De laatste tijd worden te Tessenderlo en zelfs ver van de oorsprong mercaptanenstank vastgesteld. De toestand is ernstig genoeg, de maat is vol. Dat is het besluit van de bevolking uit Tessenderlo alsook van het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo. Het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo vroeg de Minister met zijn brief van 14.12.1984 met aandrang het bedrijf te sluiten. De redenen voor deze sluiting volgens het College zijn :

- de ernstige hinder die zich blijft herhalen;
- de niet-spontane melding;
- de installaties kunnen bepaalde mercaptanenemissies niet tijdig detecteren.

Deze sluiting werd nogmaals op 9.1.1985 bij een zoveelste stankgolf door het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo gevraagd.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wat is de reden van het uitblijven van een antwoord aan het College van Burgemeester en Schepenen te Tessenderlo?
2. Waarom gaat de Minister niet over tot de definitieve sluiting van PP nu uit een rapport van Phillips Petroleum blijkt dat ze niet in staat zijn de productie verder te zetten, zonder milieuhinder te veroorzaken?

3. Hoeveel ppb mercaptaangehalte werden bij de stankgolven van december 1984 en januari 1985 gemeten?
4. Wordt de Minister vanuit het bedrijfsleven of door collega's belet om doeltreffend op te treden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

1 en 2. Een belangrijke reden dat nog geen definitief antwoord aan het College van Burgemeester en Schepenen kon worden verstrekt ligt in het feit dat de meetresultaten van het vaste meetstation van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie tot nog toe niet toelaten een duidelijk beeld te vormen van de verspreiding van stoffen die aanleiding gaven tot reukhinder wat betreft de aard (samenstelling), duur en bron van herkomst.

Tot nog toe hadden de resultaten van de continue meting slechts betrekking op de totale aanwezigheid van zwavelige verbindingen zonder SO₂ en kon het specifiek gehalte aan mercaptanen slechts bepaald worden na monsternamen.

Sinds 18 januari is één meettoestel uitgerust met een nieuwe scrubber, die moet toelaten om continu en afzonderlijk mercaptanen te meten. Het spreekt vanzelf dat deze scrubber, getest in het laboratorium zijn doelmatigheid en betrouwbaarheid nog moet bewijzen in een veldtoepassing.

Gezien deze reden werd slechts 1 van de 2 meettoestellen met deze scrubber uitgerust.

Het is duidelijk dat verdere meer uitgebreide informatie over de immissie van reukveroorzakende stoffen noodzakelijk is vooraleer een gefundeerd antwoord kan worden verstrekt.

3. Bij het incident van 12 december 1984 werden geen metingen geregistreerd op de vaste meetpost vermits deze op dit ogenblik niet onder de windrichting lag. Uit de ontleding van bijkomende monsters, genomen door een IHE-ambtenaar ter plaatse, bleek een aanwezigheid van hogere organische zwalverbindingen in een concentratie van 20 ppb (H₂S equivalenten).

Buiten dit incident werden tijdens de maand december geen pieken hoger dan 2 ppb totale zwavel op de vaste meetpost vastgesteld.

Tijdens de eerste helft van januari werd éénmaal max. 5 ppb totale zwavel gemeten.

Tijdens de tweede helft van januari werd na het plaatsen van de hoger vermelde scrubber éénmaal pieken van 2 ppb mercaptanen op de vaste meetpost gemeten.

4. Het antwoord op deze vraag is ontkennend.

Vraag nr. 104
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Smogverschijnsel — Maatregelen

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen, naar aanleiding van de luchtinversie en het daaruit voortvloeiende recentelijk genoteerde smogverschijnsel :

1. welke maatregelen de Gemeenschapsminister dienaangaande heeft genomen en op welke wettelijke bepalingen beroep gedaan werd;
2. welke piekbelastingen in SO₂ en NOX emissie er op uur- en dagbasis gemeten werden voor de Antwerpse en Gentse agglomeratie gedurende deze periode ;
3. of er in navolging van b.v. de Duitse Bondsrepubliek ook voor het Vlaamse Gewest een smogalarmplan in voege is;
4. of het uitvaardigen van maatregelen tegen smog een exclusieve bevoegdheid is van de Gemeenschapsminister, indien niet op welke basis en rechtsgronden overleg gepleegd wordt en met het Staatssecretariaat voor Leefmilieu en Volksgezondheid;
5. in welke mate het bedrijfsleven geïnformeerd wordt over en een inbreng heeft in de totstandkoming van de genomen maatregelen tegen smog.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Ter beperking van de hoge SO₂-concentraties werden op grond van het KB van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxiden en stofdeeltjes, afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties (Belgisch Staatsblad van 2 oktober 1975) de petroleumraffinaderijen en de elektrische centrales opgelegd over te schakelen op zwavelarme brandstof.

Daarnaast werd aan bepaalde bedrijven individueel gevraagd de produktie te verminderen.

Door de bevoegde ambtenaren en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd de naleving van deze maatregelen gecontroleerd.

2. Piekbelastingen :

Gente agglomeratie

Maximum 1/2 uurgemiddelden voor SO₂

16 januari 1985:

675 µg/m³ in Gent-Centrum

17 januari 1985 :

8 16 µg/m³ in Gent-Centrum

18 januari 1985:

673 µg/m³ in Gent-Centrum

19 januari 1985:

775 µg/m³ in Evergem

20 januari 1985 :

11 50 µg/m³ in Evergem

Maximum daggemiddelden voor SO₂
 (van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985:

488 µg/m³ in Gent-Centrum

17 januari 1985:

576 µg/m³ in Gent-Centrum

18 januari 1985:
463 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Wondelgem
19 januari 1985 :
359 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Wondelgem
20 januari 1985:
439 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem

Maximum 1/2 uurgemiddelden voor NO

16 januari 1985:
283 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
17 januari 1985:
383 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent St.-Kruis-Winkel
18 januari 1985:
262 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
19 januari 1985:
197 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
20 januari 1985:
170 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem

Maximum daggemiddelde voor NO
(van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985:
188 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
17 januari 1985:
207 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
18 januari 1985:
187 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
19 januari 1985:
104 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
20 januari 1985:
109 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum

Maximum 1/2 uurgemiddelde voor NO₂

16 januari 1985:
186 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
17 januari 1985:
179 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
18 januari 1985:
204 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
19 januari 1985:
159 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
20 januari 1985:
189 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem

Maximum daggemiddelde voor NO₂
(van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985 :
118 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem
17 januari 1985:
159 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
18 januari 1985:
154 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
19 januari 1985 :
115 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Gent-Centrum
20 januari 1985:
139 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Evergem

Antwerpse agglomeratie

Maximum 1/2 uurgemiddelde voor SO₂

16 januari 1985:
804 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in haven — Petroleumbrug
17 januari 1985:
670 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Aartselaar
18 januari 1985:
970 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in de haven
19 januari 1985:
899 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Beveren-Waas

20 januari 1985:
2199 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in de haven

Maximum daggemiddelde voor SO₂
(van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985:
502 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen — Havannastraat
17 januari 1985:
510 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Beveren
18 januari 1985:
534 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in de haven
19 januari 1985 :
401 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Beveren- Waas
20 januari 1985:
498 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in de haven

Maximum halfuurgemiddelde voor NO

16 januari 1985:
375 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Borgerhout
17 januari 1985:
254 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Kiel
18 januari 1985 :
254 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Borgerhout
19 januari 1985 :
177 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Kiel
20 januari 1985:
166 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Centrum

Maximum daggemiddelde voor NO
(van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985 :
239 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Borgerhout
17 januari 1985 :
185 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Kiel
18 januari 1985 :
193 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Kiel
19 januari 1985:
98 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Kiel
20 januari 1985:
97 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Centrum

Maximum halfuurgemiddelde voor NO₂

16 januari 1985 :
210 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
17 januari 1985:
194 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
18 januari 1985:
228 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
19 januari 1985:
127 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
20 januari 1985:
183 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever

Maximum daggemiddelde voor NO₂
(van 00.00 tot 24.00 uur GMT)

16 januari 1985:
152 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
17 januari 1985 :
159 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
18 januari 1985:
166 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
19 januari 1985:
96 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever
20 januari 1985:
142 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in Antwerpen-Linkeroever

3. De gevolgde procedure bestaat hierin dat:

- vanaf $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor SO_2 en $250 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor zwevende deeltjes als gemeten gemiddelde dagwaarde, er intern voorbereidende maatregelen worden getroffen in de vorm van overleg tussen de betrokken diensten;
 - maatregelen ter bescherming van de bevolking worden getroffen bij overschrijding van de 24-uurs gemiddelde concentratie van $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$ SO_2 , en/of bij de overschrijding gedurende drie opeenvolgende dagen van een daggemiddelde concentraties van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ SO_2 .
4. Sinds de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen is de toepassing van de reglementering, die in het kader van de wet op de bestrijding van de luchtverontreiniging werd uitgevaardigd, een gewestelijke aangelegenheid. Op deze basis oefenen de gewesten toezicht uit op de luchtkwaliteit.
- Bovendien kan de gewestelijke overheid in het kader van het haar toebedeelde toezicht op de ingedeelde inrichtingen, aan de betrokken industriële bedrijven niet alleen individueel gerichte maatregelen onder de vorm van exploitatievoorwaarden, maar ook algemene voorwaarden opleggen. Dit kan o.m. inhouden het treffen van strenge emissiebeperkende maatregelen tijdens periodes met hoge luchtverontreiniging.
5. De exploitanten van elektrische thermische centrales en van de petroleumraffinaderijen, alsook van enkele andere grote verbrandingsinstallaties werden per telex verwittigd over de in punt 1 geciteerde en te treffen maatregelen.

Vraag nr. 105
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Asbesthoudende produkten — Maatregelen

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. welke wettelijke bepalingen en normen er in voege zijn m.b.t. asbest en asbesthoudende produkten;
2. of er in het Vlaamse Gewest crocidoliethoudende asbestcementbuizen vervaardigd worden zo ja, in welke hoeveelheid ;
3. de normen en wettelijke bepalingen die ten aanzien van blauwasbest of crocidoliethoudende produkten gelden ;
4. of het crocidoliethoudend materiaal onderworpen is aan de meldingsplicht conform het decreet op de afvalstoffen en het materiaal onderworpen is aan gecontroleerde stortvoorwaarden, indien mogelijk met opgave van hoeveelheden;
5. of er de mogelijkheid bestaat om bij de verwerking en opslag van crocidoliethoudend materiaal ontheffing te geven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

- 1, 3 en 5 : De wettelijke bepalingen en normen aangaande asbest en asbesthoudende produkten zijn opgenomen in het besluit van de Regent van 11 februari 1946 houdende de goedkeuring van Titels I en II van het ARAB. In het ARAB is tevens het asbestbesluit opgenomen meer bepaald in titel III, hoofdstuk IV onder:

„Stoffen onder de vorm van deeltjes of vezels waarvan de inademing schadelijke fysische of fysioco-chemische uitwerkingen heeft op de gezondheid” (koninklijk besluit 15 december 1978). In sectie II wordt asbest behandeld. Principieel voorziet de ARAB-reglementering thans drie bepalingen op het gebruik van asbest:

1. een gebruiksverbod (art. 723 ter 5);
2. een gecontroleerd gebruik (art. 723 ter 6) en voorafgaande vergunning;
3. vrij gebruik met vrijstelling van vergunning en regelmatige controle.

Zo is thans verboden om nog asbestvezels te gebruiken voor bepaalde verrichtingen of toepassingen zoals o.a. luchtfiltratie in werkplaatsen, verstuiwing, verfwerken, thermische en akoestische isolatie (met uitsluiting van brandisolatie), bekleding van muren en gangen, decoratie en manuele behandeling.

Het gebruik van crocidoliet is verboden tenzij in vier toepassingen :

1. de fabricatie van buizen in asbestcement;
 2. het vervaardigen van dichtingen en benodigdheden ;
 3. het vervaardigen van expansiedichtingen van stoffen;
 4. de vervaardiging van vormingspoeders.
2. Als antwoord op vraag 2, moet ik U mededelen dat deze materie ressorteert onder de bevoegdheid van het Ministerie van Economische Zaken.
4. Alle asbeststoffen (chrysotiel-, amosiet- en crocidoliethoudende produkten) zijn volgens het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen onderworpen aan de meldingsplicht (art. 34). De asbestafvalstoffen, die gemakkelijk vrije vezels kunnen verspreiden, zijn onderworpen aan specifieke stortvoorwaarden welke worden opgelegd in de vergunningen. In 1984 werd 207 ton asbestafval gemeld. Vermits alle asbestsoorten in het afvalstoffenregister hetzelfde nummer (042) hebben, wordt in de melding geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende soorten asbestafval.

Vraag nr. 106
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval — Luchtverontreinigings- en afvalaspecten

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. welke normen en wettelijke voorschriften er nu gelden voor dioxine in het Vlaamse Gewest;
2. welk beleid, wettelijke normen en wettelijke voorschriften er gelden m.b.t. de luchtverontreinigingsaspecten en afvalaspecten (vliegias) van verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval;
3. of de vliegias vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval zonder bijmenging van andere produkten mag aangewend worden als los wegverhardingsmiddel;
4. welke normen en wettelijke voorschriften er in het Vlaamse Gewest aangehouden worden ten aanzien van dibenzofuranen in het algemeen;
5. naar aanleiding van onderzoek uitgevoerd door de Environmental Protection Agency uit de Verenigde Staten blijkt dat een twaalftal dibenzofuranen die structureel verwant zijn met 2, 3, 7, 8-TCDD een nog groter gezondheids- en milieurisico inhouden dan TCDD.

Deze dibenzofuranen worden zowel aangetroffen in de emissie als in de vliegias vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval.

Ter informatie kan ik mededelen dat volgens het onderzoek zes van de verdachte stoffen potentieel zesmaal zo gevaarlijk zouden zijn dan TCDD en een kankerrisico zouden inhouden van 1 op 100 voor de bevolking die windwaarts woont van een verbrandingsinstallatie.

Welke vergunningsvoorschriften, meet- en controlemaatregelen er t.a.v. deze dibenzofuranen in vliegias en emissie vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval genomen worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Volgens het koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de giftige afval van 9.2.1976, artikel 2, par. 2 littera i, behoren de gechloreerde dioxines alsmede de gechloreerde dibenzofuranen tot de categorie van de gechloreerde organische afvalstoffen die globaal als giftig worden beschouwd indien de concentratie ervan hoger ligt dan 1000 mg per kg droge stof. De enige specifieke wettelijke norm in Vlaanderen voor dioxines en derivaten daarvan is het maximaal toegelaten dioxinegehalte in het herbicide 2, 4, 5 T (0,01 mg/kg). Gezien de toxicologische complexiteit van deze materie werden vooralsnog noch in Vlaanderen, noch in de andere regio's, noch in de meeste andere geïndustrialiseerde landen normen vastgelegd voor deze produktgroep.

2. Bij verbranding van huisvuil (en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen) in een verbrandingsinstallatie ontstaan volgende verbrandingsresidu's : vliegias en grove as (ook **korrelas** en slakken genoemd). Uit dit oogpunt van afvalstoffenbeheer en uit milieuhygiënische overwegingen dienen zowel vliegias als het bruikbare gedeelte van de grove as, zoveel mogelijk te worden hergebruikt en dit bij voorkeur in gebonden vorm. Zo zullen bepaalde fracties eventueel kunnen worden aangewend

voor wegverhardingen, funderingen van wegen en als vulstof voor asfalt en betonmengsel indien uitloogproeven gunstige resultaten opleveren.

Gelet op het hoge gehalte aan zware metalen in vliegias, de aard van de mogelijke geabsorbeerde verbindingen en de grote uitloogbaarheid is het noodzakelijk dat deze laatste afzonderlijk opgevangen en verwijderd worden, teneinde de hergebruiksmogelijkheden van de asfractie niet te hypothekeren.

Dit betekent dat in de verbrandingsinstallatie voor huisvuil een gescheiden opvang van vliegias en grove as dient te gebeuren. De niet hergebruikbare vliegias wordt afgevoerd naar een klasse I stortplaats. Het niet bruikbare gedeelte van de slakken moeten worden afgevoerd naar een klasse II stortplaats. De luchtverontreinigingsaspecten van verbrandingsinstallaties voor huisvuil worden geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 (Belgisch Staatsblad 10 juni 1982).

3. De vliegias, die ontstaat in de verbrandingsinstallaties voor huisvuil kan niet worden gebruikt als los wegverhardingsmiddel omwille van de sub 2 aangehaalde redenen.
4. Evenals voor de groep van de dioxines en de derivaten daarvan, en om dezelfde reden, bestaan er in Vlaanderen vooralsnog geen specifieke wettelijke normen voor de groep der dibenzofuranen alsmede derivaten daarvan.
5. Over een recent onderzoek, uitgevoerd door het EPA in de USA. waarbij sommige gechloreerde dibenzofuranen als meer toxisch worden bestempeld dan het 2, 3, 7, 8 TCDD. is mij niets bekend.

In de door mijn diensten gebruikte relatieve schaal van schadelijkheid van gechloreerde dibenzofuranen t.o.v. gechloreerde dioxines (zomer 1984), wordt het 2, 3, 7, 8 TCDD nog steeds als het meest toxische isomeer aanzien. De gechloreerde dibenzofuranen zijn in deze tabel gemiddeld 3 tot 100 maal minder toxisch.

Toch is het niet onmogelijk dat zich in de toekomst belangrijke verschuivingen binnen deze tabel voordoen. Dit kan verklaard worden door het feit dat vroeger meer aandacht werd besteed aan de groep der dioxines terwijl nu ook de gechloreerde dibenzofuranen uitgebreid worden onderzocht op toxicologisch vlak.

Inzake de meet- en controlemaatregelen t.a.v. gechloreerde dioxines en gechloreerde dibenzofuranen, aanwezig in de rookgassen van huisvuilincineratoren, wordt verwezen naar de recente studie, uitgevoerd door de diensten van het Studiecentrum voor Kernenergie in Mol in 1984, waarbij het polychloorbifenylnyl-gehalte, het polychloordibenzoparadioxine-gehalte en het polychloordibenzofuraan-gehalte in de rookgassen en in de vliegias van de huisvuilincineratoren van Brasschaat en Harelbeke werden onderzocht.

Uit de resultaten blijkt dat zowel de emissies als de immissies zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, ver beneden de in Nederland gehanteerde strengste norm liggen.

Gezien deze resultaten worden bevestigd door buitenlandse studies is het bijgevolg niet wenselijk op basis van de uitstoot van bovengenoemde produkt-groepen restrictiemaatregelen te nemen in verband met de exploitatie van huisvuilincineratoren.

Vraag nr. 107
van 28 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Vilvoorde en omgeving — Lucht vervuiling

Door het koude weer en het gebrek aan wind van de laatste weken komt het probleem van de luchtvervuiling natuurlijk terug op de voorgrond.

Vooraf in Vilvoorde had men er erg veel last van. Woensdag 16 januari 1985 en donderdag 17 januari 1985 was de toestand onhoudbaar. Vrijdag 18 januari 1985 ging het iets beter omdat er meer wind was en omdat de bedrijven zich, door de ruchtbaarheid in de media, hadden ingetoomd. Vrijdagavond was van die verbetering echter niet veel meer te merken omdat de bedrijven dan plots massaal gingen lozen.

Door deze weersomstandigheden is de luchtvervuiling te Vilvoorde tijdelijk erg toegenomen maar men mag niet vergeten dat op andere dagen de bevolking ook dikwijls last heeft van stank.

Graag stel ik u dan de volgende vragen.

1. Kan de controle op de bedrijven verscherpt worden om na te gaan of zij zich aan de voorgeschreven lozingsnormen houden?
2. Indien zij zich allemaal aan die normen houden is het dan niet nodig dat die lozingsnormen herwerkt en aangepast worden?

Antwoord

In de vorm van antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen dat de luchtverontreiniging te Vilvoorde voornamelijk te wijten is aan de emissie van vluchtige organische verbindingen door de aldaar gevestigde industrie. Met de overheersende zuidwesten- en westenwinden wordt de toestand te Vilvoorde en het aangrenzende **Machelen** bovendien zeer beïnvloed door het op het grondgebied van de Brusselse agglomeratie gelegen Marly-complex.

De luchtkwaliteit in het gebied wordt op continue wijze gevolgd via de meetposten behorend tot het zwavelrookmeetnet en automatisch **telecontrolemeetnet**. De kwaliteit van de omgevingslucht is tevens bestudeerd door het Studiecentrum voor Kernenergie in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie voor de concentraties van anorganische gasvormige pollutanten (SO_2 , NO en NO_2) en stofdeeltjes en het laboratorium voor Organische Scheikunde van de Faculteit der **Landbouwwetenschappen** van de RUG wat betreft het aspect geurhinder.

Binnen het Vlaamse Gewest is thans een campagne aan de gang waarbij aan de vergunningverlenende overheid wordt voorgesteld bijkomende **exploitatievoorwaarden** op te leggen aan bedrijven met belangrijke emissies. Deze maatregelen betreffen de ver-

plichte inventarisatie, controle en kennisgeving van de emissie van luchtpolluenten. Een en ander moet de administratie toelaten over nauwkeurige gegevens omtrent de omvang van de huidige luchtvervuiling te beschikken, waarbij in een volgende fase zal worden overgegaan tot beperkende maatregelen. Twee te Vilvoorde gevestigde bedrijven zijn bij deze campagne betrokken.

Vraag nr. 108
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Rol en betekenis van 11-juli-viering — Pedagogische activiteiten in de scholen

Op 15 november werd in de scholen les gegeven over de rol en betekenis van de Dynastie. In de lessen werd bijzondere aandacht besteed aan de betekenis van 15 november.

Graag had ik van de Minister vernomen in hoeverre de mogelijkheid is overwogen om pedagogische activiteiten tot ontwikkeling te brengen op 11 juli of daaromtrent in verband met de betekenis van deze datum in het kader van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd?

Kan daarbij eveneens overwogen worden om de media in te schakelen en aan de scholen de nodige documenten te bezorgen, die de betekenis van 11 juli duidelijk aangeven?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het is het geachte lid allicht ontgaan dat 11 juli in het midden van de grote vakantie valt en dat het organiseren van pedagogische activiteiten op die dag weinig zal bijbrengen over de betekenis van deze datum in het kader van de Vlaamse Ontvoogdingsstrijd.

Moest 11 juli nu op een ander tijdstip zijn gevallen, dan had dit wellicht mogelijk geweest, maar dan was het ook geen 11 juli meer.

Vraag nr. 109
van 28 januari 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Hinderlijke bedrijven en inrichtingen — Indelingslijst

In verband met de indelingslijst van hinderlijke bedrijven en inrichtingen, had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Welke normen en bepalingen werden er gehanteerd bij de opstelling van de indelingslijst van hinderlijke bedrijven en inrichtingen?
2. Van wanneer dateert deze indelingslijst?

Wordt deze indelingslijst regelmatig herzien en aangepast?

Zo ja, van wanneer dateert de laatste aanpassing of herziening?

3. Welke hinderlijke inrichtingen of bedrijven komen op deze indelingslijst voor?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Bij de opstelling van de indelingslijst van de hinderlijke bedrijven en inrichtingen werd uitgegaan van de ervaring die de overheid had met bedrijven die hinderlijk waren voor de werknemers en/of voor de buurt. Ingevolge de evolutie van de techniek en ook door de toenemende belangstelling voor milieuhygiëne werd de rubriekenlijst voortdurend aangepast.
2. De lijst van de ingedeelde inrichtingen is gevoegd bij het Regentsbesluit van 11 februari 1946, gewijzigd bij het Regentsbesluit van 6 juli 1946. In artikel 3 bis van dat Besluit is bepaald dat de bevoegde ministers de lijst kunnen wijzigen of aanvullen.

Gemiddeld werden sindsdien enkele malen per jaar lichte wijzigingen aangebracht. Bij Koninklijk Besluit van 10 februari 1970 en 11 september 1970 werd de bestaande lijst volledig vernieuwd. De laatste herziening gebeurde bij besluit van 21 april 1982 van de Vlaamse Executieve waarbij enkele rubrieken werden opgeheven.

3. In principe omvat de lijst van alle bedrijven en inrichtingen die ongemakken zouden kunnen teweegbrengen voor de werknemers en/of hinder kunnen veroorzaken voor de buurt.

Volledigheidshalve dient nog vermeld dat in samenhang met het ontwerpdecreet betreffende de milieuvergunning een nieuwe aangepaste lijst van indelingsrubrieken wordt voorbereid, steunend op dezelfde criteria als vermeld onder punt 1.

Vraag nr. 110 van 28 januari 1985 van de heer J. GABRIELS

Plaatselijke kermissen — Extra vrije middag

De Beroepsvereniging voor Foorreizigers wijst erop dat ingevolge de nieuwe vakantieregeling in het onderwijs de kermissen duidelijk een achteruitgang voelen ingevolge het feit dat men veelal bij plaatselijke kermissen geen verlof meer kan of mag geven. Er is wel een mogelijkheid om les te geven op bijvoorbeeld woensdagmiddag, waardoor men uren andere dagen, bijvoorbeeld de maandagmiddag, kan vervangen. Foorreizigers zijn vaak afhankelijk van dit soort factoren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Heeft de Beroepsvereniging voor Foorreizigers met u contact gehad inzake het vrijaf geven voor het kunnen bijwonen van de kermismaandagen?

Welk standpunt neemt de vereniging in en welk standpunt neemt u zelf in?

2. Is het juist dat de vrije dagen door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld? Heeft de Minister van Onderwijs daarin geen enkele zeggenschap?
3. Is er geen enkele afwijking meer mogelijk om een vrije middag extra te voorzien juist met het oog op de plaatselijke kermis?
4. Welke omzendbrieven heeft de Minister tot op heden reeds laten geworden aan de inrichtende machten om de mogelijkheid te gebruiken een extra vrije middag toe te laten, waarbij de plaatselijke kermis kan bijgewoond worden? En is het dan zo dat deze vrije middag op een ander ogenblik moet gerecupereerd worden?
5. Zijn er inrichtende machten, die dit systeem reeds ingevoerd hebben?
6. Is de Minister bereid om de inrichtende machten nogmaals op deze mogelijkheid te wijzen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De Vereniging der Belgische Foorrijveraars werd op dinsdag 22 januari 1985 om 17 uur op mijn Kabinet ontvangen.

De Vereniging verdedigde de idee van een vrije dag voor de lokale jaarmarkten.

Wij stelden dat in de vakantieregeling facultatieve vrije dagen zullen worden voorzien die door de school voor de lokale jaarmarkten of voor andere gelegenheden naar goeddunken vrij kunnen genomen worden.

2. De vakantieregeling voor de leerlingen behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschap. Hierbij wordt met de Minister van Onderwijs overleg gepleegd.
3. Het blijft mogelijk om een vrije middag extra te nemen met het oog op de plaatselijke kermis. Deze extra vrije middag moet voor het lopende schooljaar gerecupereerd worden. Voor het volgende schooljaar worden voor de scholen facultatieve vrije dagen voorzien.
4. Telkenjare wordt een omzendbrief naar de scholen verstuurd. Voor het lopende jaar moet de extra vrije dag worden gerecupereerd. Voor volgend jaar worden facultatieve vrije dagen voorzien.
5. De inrichtende machten houden zich aan de mogelijkheden van de omzendbrief. Een 500-tal scholen hebben een recuperatieregeling aangevraagd en gekregen.
6. Voor volgend jaar zijn facultatieve vrije dagen voorzien zodat geen afwijkingen meer nodig zijn voor de redenen die het geachte lid opgeeft.

Vraag nr. 112
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Biologische afbreekbaarheid oppervlakte-actieve stoffen in detergentia — Toepassing en controle naleving Europese Richtlijnen ter zake

Wasmiddelen, die niet voldoende biologisch afbreekbaar zijn, vormen een belangrijke vorm van vervuiling van de huishoudelijke afvalwaters.

Ingevolge de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 (82/242 en 82/243) betreffende de niet-ionische detergentia en betreffende de anionische detergentia is de eis gesteld dat de oppervlakte-actieve stoffen in de wasmiddelen voor minstens 90% biologisch afbreekbaar moeten zijn.

Daarbij moeten controlemogelijkheden voorhanden zijn om te kunnen vaststellen of inderdaad de oppervlakte-actieve stoffen in de wasmiddelen aan die eisen voldoen. Wanneer dat niet het geval is mag dit wasmiddel niet op de markt worden gebracht.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Worden de normen, vastgelegd in het KB van 23 maart 1977 betreffende de graad van biologische afbreekbaarheid van bepaalde oppervlakte-actieve stoffen in detergentia, toegepast?
2. Hoe vaak en bij welke bedrijven wordt het bepaalde in artikel 3 van het KB van 23 maart 1977 toegepast, waarin namelijk bepaald wordt dat controlemethodes kunnen toegepast worden ingevolge de OESO-methode, gepubliceerd in het technisch verslag van de OESO van 29 december 1970?
3. Hoe kan u in functie van deelvraag 2 verklaren dat u geen resultaten bezit van proeven, die toelaten te verklaren dat detergentia al dan niet voor 90 % biologisch afbreekbaar zijn?
4. Is het zo dat er geen controle uitgeoefend wordt bij de fabrikanten van detergentia?
5. Tot wiens bevoegdheid behoort het tot integratie over te gaan van de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 in de Belgische wetgeving? Welke stappen werden tot op heden ondernomen op dit vlak tussen de Belgische Regering en de Vlaamse Executieve?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Wat de aspecten betreft, die tot mijn bevoegdheden behoren, kan ik het geachte lid, in antwoord op zijn vragen, het volgende mededelen.

De normen vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 23 maart 1977 en ook vermeld in de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 betreffende de graad van biologische afbreekbaarheid van bepaalde oppervlakte-actieve stoffen in detergentia, gelden als maatstaf

voor het toelaten van het gebruik van bedoelde stoffen.

Met dit doel is aan het LISEC, Studiecentrum voor Ecologie en Bosbouw te Bokrijk-Genk opdracht gegeven biodegradeerbaarheidstesten uit te voeren op 15 oppervlakte-actieve stoffen (anionische- en niet-ionische) aanwezig in 7 wasmiddelen en in 1 detergent, gebruikt in zandgroeven.

Bewuste testen zijn zeer arbeidsintensief en de duur van een test bedraagt gemiddeld ongeveer 40 à 50 dagen. Een copie van het rapport over voormelde reeks testen zal aan het geachte lid rechtstreeks worden toegestuurd.

Ook in 1985 worden een nieuwe reeks oppervlakte-actieve stoffen in detergentia op hun biologische afbreekbaarheid onderzocht. Vanaf 1986 zal het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in staat zijn zelf deze testen uit te voeren.

Vraag nr. 113
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bilateraal overleg België-Nederland inzake grensoverschrijdende milieuhinder — Stand van zaken

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen deelde mij op 18 mei 1984 mee dat bilateraal overleg met Nederland over specifieke problematiek voor geplande industriële activiteiten naargelang hun milieubelastende aard thans niet plaatsvindt. De klasseïndeling van bedrijven en de daaraan gekoppelde exploitatievoorwaarden behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

In het kader van de Benelux-gedachte is het allesbehalve hoopgevend dat men aan beide zijden van de grens niet weet wie waar doet. Immers aan Nederlandse zijde heeft men tot op heden nog geen overleg gepleegd over de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de uitbreidingsplannen van DSM de mergelafgravingen en de grindproblematiek.

Bovendien stelt zich aan Waalse zijde het probleem van de gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. In hoeverre vindt er op ministerieel, provinciaal en gemeentelijk niveau overleg plaats met Nederland? Zo ja, welke frequentie heeft dit overleg en vooral welk gevolg?
2. Achten de Minister het haalbaar een indeling van categorieën tot stand te brengen over geplande industriële vestigingen langs de grens met Nederland en Frankrijk? Welke stappen zijn op dit vlak tot op heden reeds ondernomen?
3. Op welke termijn zal er enige zekerheid zijn omtrent de Waalse gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.
 Hoeveel gewestplannen zijn er in Wallonië?
 Welke gewestplannen werden er bij ministerieel besluit goedgekeurd?
 Welke informatie is er over het gewestplan Luik: is dit bij ministerieel besluit goedgekeurd en wel-

ke opties zijn er in relatie tot de provincie Limburg die van belang zijn?

4. Welk overleg heeft tot op heden plaats gevonden in verband met de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de eventuele uitbreiding van DSM in Geleen, de ontwikkelingen op het vlak van de mergelafgravingen, de ontwikkelingen op het vlak van grindexploitatie langs de Maas in Vlaanderen en Nederland?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

1. Voor wat de provincie Limburg betreft is er regelmatig overleg op provinciaal niveau tussen de Bestendige Deputatie en de Gedeputeerde Staten van Nederlands-Limburg. De frequentie en de resultaten van dit overleg zijn mij niet bekend.

Op nationaal niveau is er regelmatig bilateraal overleg voor wat de verkeers- en vervoerssector betreft en de havenproblematiek. Op het vlak van de Benelux-Samenwerking waaraan het Vlaamse Gewest als zodanig medewerkt varieert de frequentie van het overleg in de verschillende commissies en werkgroepen in functie van de problemen die behandeld worden.

2. Het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning voorziet een indeling in klassen waarbij voor sommige inrichtingen van de belangrijkste klasse een milieueffectrapportering en/of een veiligheidsrapport worden gevraagd.

Voor deze laatste inrichtingen moet een informatiezitting worden ingericht. Het is niet uitgesloten dat bewoners en/of bestuurlijke overheden van de buitenlandse grensgebieden aan deze zittingen deelnemen. Bovendien is steeds overleg mogelijk tussen de buitenlandse bestuurlijke overheden en de eigen bestuurlijke overheden.

3. Deze vraag valt uiteraard niet in de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.
4. Voor het vliegveld Zuid-Limburg is er een begin van overleg geweest in het kader van de subcommissie Oost van de Bijzondere Commissie van de Ruimtelijke Ordening van de Benelux-Economische Unie en dit naar aanleiding van een mededeling van de Nederlandse delegatie in verband met de partiële herziening van het streekplan Zuid-Limburg ten behoeve van een geleidelijke uitbreiding van hogervermeld vliegveld.

In de loop van 1982 werden via het Secretariaat-generaal van de Benelux-Economische Unie de verschillende bezwaren van Belgische zijde medegedeeld en werd er aangedrongen op verder

overleg binnen de bevoegde Commissie van de Benelux-Economische Unie. Dit overleg is er evenwel sindsdien niet meer geweest.

Ter zake is de nationale overheid bevoegd.

Wat betreft de eventuele uitbreiding van DSM in Geleen is er tot op heden geen overleg geweest.

Naar aanleiding van het overleg ter gelegenheid van de vaststellingsprocedure van de gewestplannen Sint-Truiden-Tongeren en Limburgs Maasland is er zowel voor de mergel- als de grondwinning overleg geweest en uitwisseling van informatie in het kader van hogervermelde Benelux-Samenwerking.

Op provinciaal niveau zijn er op het vlak van de grindexploitatie eveneens regelmatig bilaterale contacten waardoor een wederzijdse afstemming van het beleid ter zake mogelijk is.

Vraag nr. 114 van 29 januari 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Zinkfabriek te Rotem — Resultaten bodemonderzoek inzake zware metalen

Met mijn parlementaire vraag nr. 5 van 9. II. 1984 stelde ik u vier vragen en enkele sub-vragen in verband met het bodemonderzoek op zware metalen rond de voormalige zinkfabriek te Rotem.

Kan de geachte Minister mij de resultaten van de bodemonderzoeken meedelen, waarvan sprake in vragen 2 en 4 van genoemde parlementaire vraag?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

In het najaar van 1983 werden 36 tuingronden geïnventariseerd binnen een gebied, dat grotendeels wordt begrensd door de Zuid-Willemsvaart (ten westen) en de Rijksweg Lanklaar-Dilsen-Rotem en de Rijksweg Rotem-Neeroeteren.

De verontreiniging situeert zich grotendeels in de onmiddellijke omgeving van de vroegere zinkfabriek. Ten noordoosten daarvan bevatten tuingronden cadmiumgehalten van 2,2 tot 8,4 ppm.

Ten oosten van de wegen Dilsen-Rotem en Rotem-Neeroeteren liggen de cadmiumconcentraties doorgaans beneden 1 ppm.

Een gelijkaardig pollutiepatroon is aanwezig voor de elementen zink en lood (overschrijdingspercentage van 25 %, respectievelijk 19 %). De aanrijking van deze tuinen met koper is wel algemeen doch zeker niet verontrustend.

Een uiterst gering aantal tuinen is aangerijkt met kwik (max. 0,33 ppm).

Er wordt geen aanrijking met arseen vastgesteld.

Uit de analyses van de groententalen blijkt er een gewasspecificiteit te bestaan met betrekking tot de

opname van o.a. cadmium ; voornamelijk bladgroenten kunnen cadmium in hogere mate accumuleren; een relatief gering percentage van selder-, sla- en preistalen is verontreinigd (> 0,4 mg/kg vers gewicht).

Vraag nr. 115
van 30 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Opslagplaats voor gevaarlijke stoffen te Malle — Maatregelen

Union Carbide heeft een exploitatievergunning ingediend voor de ingebruikneming van een magazijn te Malle. Dit magazijn is gelegen op 500 m van de woonkern van Zoersel.

De lijst met produkten waarvoor Union Carbide een vergunning heeft gekregen bevat zeer gevaarlijke stoffen die bij eventuele brand tot ontploffing komen en een toxische gaswolk zullen veroorzaken. Dergelijke ondernemingen mogen maar gevestigd worden in daartoe bestemde industriële zones, waar de nodige maatregelen kunnen worden getroffen en gevolgd.

De bevolking van Zoersel en Malle is sterk gekant tegen deze opslagplaats. Zij hebben immers de giframp van Bhopal vers in het geheugen.

Graag stel ik u hierover de volgende vragen.

Is er al een definitieve beslissing genomen over de exploitatievergunning van Union Carbide?

Zo ja, welke?

Zo neen, kan Union Carbide geen andere inplanting vinden die niet zo dicht bij een woonkern gelegen is?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn besluit van 15 februari 1985 het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen van 26 april 1984, waarbij een opslagplaats van 7.000 ton chemische produkten vergund werd, opgeheven werd.

Vraag nr. 116
van 31 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Privé-stort Canivet te Haasrode — Toezicht

OVAM verzocht het gemeentebestuur van Oud-Heverlee over te gaan tot de sluiting van het privé-stort Canivet te Haasrode. Het gemeentebestuur verzocht daarom de privé-uitbater vóór 27.12.1984 te voldoen aan de wettelijke voorschriften ter zake.

Mij werd medegedeeld als zouden er op woensdag 16.1.1985, na 19 uur 's avonds, nog stortingen aldaar verricht zijn.

Mag ik van de Minister vernemen of deze stortingen gecontroleerd en ingeschreven werden door de toezichhoudende ambtenaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De openingsuren van de stortplaats J. Canivet in de Langestraat, te Haasrode zijn : van 7 u 30 's morgens tot 17 u 00 's avonds.

Op 11 februari 1985 controleerde de toezichhoudende ambtenaar het stortregister, en ondervroeg de arbeiders van de stortplaats. Hieruit bleek dat de stortplaats op woensdag 16 januari 1985 op het normale sluitingsuur werd gesloten. De laatste vrachtwagen ter plaatse, was van de firma Pletinckx uit Halle en verliet de stortplaats omstreeks 16 u 30. Er zijn na 16 u 30 geen stortactiviteit meer geweest.

Wel is het mogelijk dat de firma Pletinckx na het sluitingsuur lege containers op de weg naast de stortplaats is komen weghalen. Andere activiteiten na het sluitingsuur zijn mij onbekend.

Vraag nr. 118
van 1 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Uitwasemingen van allesbranders — Maatregelen

Allesbranders geven veel luchtvervuiling en stellen de gebruikers bloot aan extra risico's. De nadelen voor het milieu ontstaan door enerzijds de manier van stoken en anderzijds de brandstof die men kiest.

Allesbranders zijn over het algemeen te groot voor ons klimaat. Het gevolg is dat meestal te weinig lucht wordt toegevoerd, zodat er een onvolledige verbranding is. Daardoor wordt een reeks produkten van onvolledige verbranding gevormd : koolmonoxide, roet, aldehyden en polycyclische aromatische koolwaterstoffen. Volgens een onderzoek door de Interfacultaire Vakgroep Energie en Milieukunde van de Groningse Universiteit geeft één allesbrander, gestookt met weinig luchttoevoer, ongeveer evenveel luchtverontreiniging als honderd gaskachels. Sommige brandstoffen, zoals sloophout dat vaak geïmpregneerd is, versterken nog het proces dat schadelijke verbindingen in de lucht brengt.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoeveel houtkachels en allesbranders worden momenteel in Vlaanderen gebruikt? Is het niet aangewezen bij de verkoop van allesbranders een gebruiksaanwijzing voor een zo milieuvriendelijk gebruik als mogelijk is, te voegen?
2. Uit het impregneermiddel pentachloorfenol ontstaat dioxine. Vandaar dat dit middel in Zweden verboden is. Onder welke omstandigheden kan bij verbranding van geïmpregneerd hout dioxine vrijkomen? Zijn er reeds maatregelen genomen om dit middel ook hier te verbieden? Staat op impregneermiddelen op basis van pentachloorfenol duidelijk vermeld dat uit dit middel dioxine kan ontstaan?

3. Bestaan er door de bevoegde overheid opgestelde grenswaarden voor concentraties van polycyclische aromatische koolwaterstoffen? Hoe en door welke instantie wordt controle op de luchtvervuiling door deze stoffen uitgevoerd? Welke resultaten hebben deze controles tot nu toe opgeleverd?

Antwoord

In aansluiting op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er zijn geen gegevens beschikbaar over het aantal houtkachels en allesbranders, die momenteel in Vlaanderen gebruikt worden. De bestaande wetgeving inzake de bestrijding van de luchtverontreiniging bevat een aantal beperkingen ten aanzien van huisverwarming met houtkachels en allesbranders.

Zo wordt in het **KB** van 26 juli 1971 tot oprichting van zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging (BS 3 augustus 1971) binnen bedoelde zones verboden turf, bruinkool, niet rookloze kolenagglomeraten evenals afvalstoffen van welke aard ook te gebruiken voor verwarming van gebouwen.

2. Proefondervindelijk is vastgesteld dat polychlorofenolen precursoren zijn van dioxines (PCDD's). De chemische opbouw van deze PCDD's uitgaande van de precursoren is o.m. in functie van de luchttoevoer, de verbrandingstemperatuur en de samenstelling van de brandstof. Het blijkt dat bij een lage vuurhaardtemperatuur de PCDD-emissie het hoogst is.

Impregneermiddelen worden aanzien als bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik en vallen onder de toepassing van het **KB** van 5 juni 1975 betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische produkten. De nationale overheid beoordeelt de toxicologische dossiers van dergelijke produkten en verleent desgevallend een toelatingsvergunning voor het gebruik ervan.

3. Met betrekking tot het arbeidsmilieu en de bescherming van de werknemers zijn door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid maximaal toelaatbare limietwaarden opgesteld.

Voor vaststelling van maximale concentraties voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen in het woonmilieu kan het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) concentratiemetingen in de lucht van huiskamers uitvoeren. Grenswaarden van de omgevingsluchtkwaliteit voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen zijn nog niet in voege.

Tenslotte meld ik u dat in mijn opdracht door het Studiecentrum voor Kernenergie, studies in verband met de luchtvervuiling door dergelijke stoffen en inzake open haarden, houtstoven en allesbranders worden uitgevoerd.

Vraag nr. 119 van 1 februari 1985 van de heer L. PANS

Stortplaats Interleuven te Binkom — Sluiting

In het Hageland, en meer in het bijzonder in Boutersem is er heel wat ongerustheid bij de bevolking ontstaan, omdat als gevolg van de voorziene sluiting van het stort van Interleuven te Binkom in 1986 men aan het uitkijken is naar mogelijke nieuwe stortplaatsen.

Een mogelijke inplantingsplaats, die overwogen wordt zou de Kerkomse zandgroeve zijn.

Zou de geachte Minister mij een antwoord kunnen geven op volgende vragen.

1. Is het juist dat het stort van Interleuven in Binkom zou dichtgaan? Indien ja, om welke reden(en)?
2. Is het juist dat er overwogen wordt de Kerkomse zandgroeve als stortplaats te gebruiken?
3. Zijn er ter zake al dossiers samengesteld en al voorstellen van de administratie gedaan?
4. Welke zijn de andere mogelijke inplantingsplaatsen die overwogen worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. In de loop van 1986 zal de stortplaats van Interleuven te Binkom dichtgaan, omdat al de aanwezige stortcapaciteit zal benut zijn.
2. Door de Intercommunale Interleuven werden 4 stortplaatsen vooropgesteld, waaronder ook de zandgroeve in Kerkom.
3. De intercommunale Interleuven heeft naast de onteigeningsprocedure en de bouwvergunningsprocedure ook de procedure tot bekomen van een exploitatievergunning bij de Bestendige Deputatie ingezet.
De Bestendige Deputatie dient als vergunningverlenende overheid de adviezen van een zestal administraties in te winnen.
4. De andere mogelijke inplantingsplaatsen zijn de volgende bestaande zandwinningsputten :
 - Gilis te Pellenberg;
 - Van Goidsenhoven te Binkom (Lubbeek);
 - Puttevils-Roelants te Lubbeek — Tielt-Winge.

Vraag nr. 121 van 6 februari 1985 van de heer J. DE MOL

Vestiging van OVAM-modelstort te Rumst-Terhagen — Stand van zaken

De OVAM heeft plannen om te Rumst-Terhagen een modelstort voor industriële afval op te richten. De

vestiging van een modelstort op de door OVAM gewenste plaats stuit echter op stedenbouwkundige bezwaren. Zo wordt het gewestplan ernstig geschonden vermits het superstort gepland is naast en voor een klein gedeelte zelfs op woonuitbreidingsgebied. De hoogte van het hoogst mogelijke stortvlak zou verscheidene meters boven de noklijn van de daken uitsteken.

Zelfs wanneer strikt aan alle uitbatingsvoorwaarden voldaan wordt, is enorme lawaai- en reukhinder voor de inwoners van Terhagen en Bosstraat/Boom niet uitgesloten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welke fase verkeren deze plannen van OVAM?
2. In welke mate valt dit voorstel van OVAM te rijmen met de voorstellen van de GOM-Antwerpen die minimaal drie regionale stortplaatsen voorziet: één in de Kempen, één in het havengebied en eventueel één in Mechelen?
3. Het geplande OVAM-modelstort is in geen geval een valabel alternatief voor het Antwerpse havengebied en de Kempen. Zijn er voorstudies gemaakt over de vervoersproblemen die dit stort zou meebrengen? Zo ja, welke waren hiervan de resultaten?
4. Wordt reeds een aanvraag tot herziening van het gewestplan ingediend met het oog op de inrichting van dit stort?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De Bestendige Deputatie van Antwerpen weigerde de vergunning voor de exploitatie van een klasse 1-stortplaats door de OVAM,

Als aanvrager heeft de OVAM hiertegen beroep aangetekend. Dit beroepschrift is thans in behandeling.

2. Dit voorstel valt volkomen samen met de voorstellen van de GOM-Antwerpen, die stelt dat er minstens drie regionale stortplaatsen klasse I moeten zijn.

Op dit ogenblik is er een vergunning voor twee klasse 1-stortplaatsen, met name de „Hooge Maey” te Antwerpen en één privé stortplaats te Beerse.

3. De vervoersproblemen zijn afhankelijk van de soorten afvalstoffen en de herkomst van de afvalstoffen, die in een eventuele vergunning via voorwaarden gereguleerd worden.

Voor de eventuele aanvoer van afvalstoffen zullen routes worden uitgestippeld, die niet of nauwelijks langs woonzones lopen.

4. Op het gewestplan is het gebied aangeduid als ontginningszone, met als nabestemming landbouw. Om deze laatste bestemming te realiseren kan de put gedeeltelijk heropgevuld worden. Een herziening dringt zich derhalve niet op.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 34
van 20 februari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Welzijnszorgsector — Koepels

Mag ik m.b.t. de koepels werkzaam in de Welzijnszorgsector, vernemen :

1. Welke koepels er bestaan? (naam en adres)
2. Van elke koepel de personeelsbezetting alsmede de loonlast.
3. Of er al dan niet een subsidiëring bestaat?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik mijn diensten onmiddellijk opdracht heb gegeven de gevraagde gegevens op te zoeken. Omdat het inzamen van de informatie in verschillende diensten nogal wat tijd vergt, kunnen we het antwoord niet binnen de normale termijn verstrekken.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 31
van 26 maart 1985
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Nationale Landmaatschappij — Laattijdige uitbetaling van bouwleningen

Om in aanmerking te komen voor een lening wordt het netto belastbaar jaarinkomen van de aanvrager in aanmerking genomen van twee jaar voor de premieaanvraag.

Zo komt het voor dat kandidaat-bouwers in aanmerking komen voor een lening, maar door een tekort aan financiën naar een volgende jaar worden verwezen. Zij moeten echter blijven voldoen aan de voorwaarden, vooral inzake inkomsten, wat dan slaat op een volgend refertejaar. Liggen deze inkomsten iets hoger dan wordt hen zonder meer geantwoord dat ze niet meer in aanmerking komen voor een bouwlening, met al de nare gevolgen hieraan verbonden.

Er zijn honderden jonge kandidaat-bouwers die hierdoor hun bouwplannen moeten opgeven.

Acht de Minister het niet noodzakelijk hier een aanpassing door te voeren, enerzijds door het netto belastbaar inkomen op te trekken ofwel door aan deze kandidaat-bouwers een kleinere lening toe te staan.

Graag vernam ik ook van de Minister hoeveel kandidaat-bouwers, welke in aanmerking kwamen voor een lening in 1984 werden verschoven naar 1985. Hoeveel van deze aanvragers voldoen niet meer aan de voorwaarden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

Vraag nr. 32 van 27 maart 1985 van de heer T. KELCHTERMANS

NLM — Intrestverhoging

Reeds enige tijd doen er hardnekkige geruchten de ronde als zou de NLM overwegen haar intrestvoet te verhogen, zelfs te diversifiëren en te indexeren.

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. In welke mate kan hij hogervermelde geruchten bevestigen, dan wel ontkennen?

2. Welke voorstellen liggen er momenteel ter discussie?
3. Welke invloed zullen deze maatregelen hebben op de onverantwoord lange wachtermijnen voor particuliere verrichtingen bij de NLM?
4. Zal de NLM — naar analogie van het Woningfonds — een extra-krediet krijgen in ruil voor een intrestverhoging? Zo ja, hoeveel?
5. Is het juist dat de NLM een vijfhonderdtal oorspronkelijke geplande woningen heeft geschrapt voor dit jaar om haar wachttijden te kunnen drukken? Zo ja, welk is hiervan het effect?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.